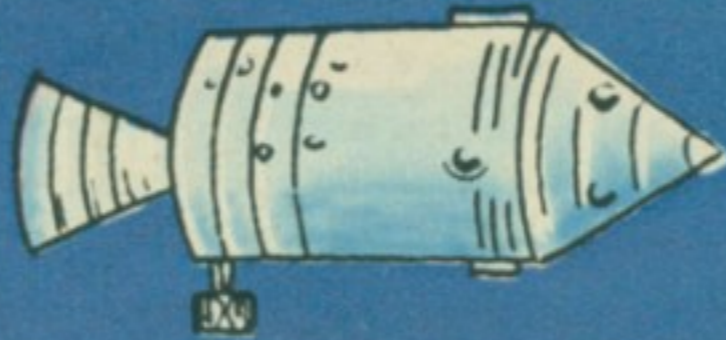

ПОЛИТИКИН

1
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
916
18. VII 1969.

ЗАБАВНИК

ИЗЛАЗИ ПЕТАК

ДОГОДИЛО СЕ...

МОДЕРНИ ЛОВЦИ. — Грејем Батерворт, радник из Чедертона, у Енглеској, већ 7 година одгаја суре орлове и соколове који му служе за лов на ситну дивљач. Његова млада жена у почетку се бојала оштрих канџи и повијених кљунова његових љубимаца али се брзо привикла на птице. Недавно је чак кренула у свој први лов и док је Грејем седео за воланом она је кроз кров аутомобила пустила орла који јој се убрзо вратио са зецом у канџама.

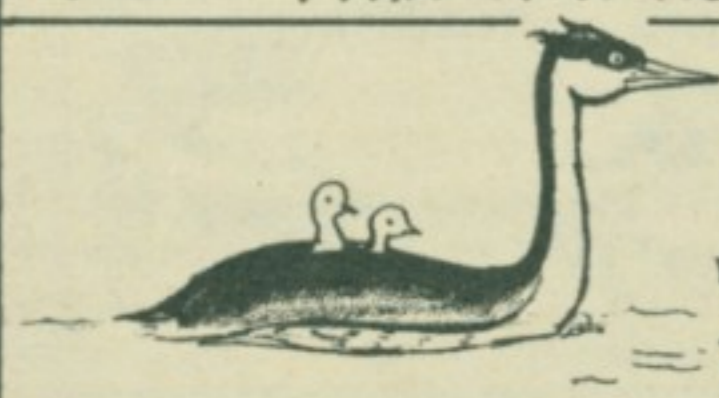
ГОЛФ НА УЛИЦИ. — У Енглеској пола милиона жена игра голф иако се све доскора тај спорт сматрао готово искључиво мушким. Оне су створиле и голф-моду коју ова играчица приказује наред Лондона. Сат за паркирање искористила је да одложи реквизите а лопту утерје у — канту за смеће.

Ripley Вероватни ишли не!

НАДОПАСНИЈИ ПРЕЛАЗ ПРЕКО РЕКЕ

СА ЈЕДНЕ ОБАЛЕ ИНДИЈСКЕ РЕКЕ САРДА МОЖЕ СЕ ПРЕЋИ НА ДРУГУ САМО ПРЕКО ВИСЕЉЕГ МОСТА КОЈИ СЕ Састоји од два дебела ужетета. На доње уже путник легне подметнувши под леба троугласту даску а горње му служи да би се држао и отискивао рукама и ногама.

Птица-ГЊУРАЦ
ПЛИВА И РОНИ
НОСЕКИ НА
ЛЕБИМА СВОЈА
— ДВА ПТИКА.

ПРА-ИСТОРИЈСКА

ПОГРЕБНА УРНА

Ископана у близини Кематена, у Аустрији, израбена је у облику људског лица и са две мале урне на врху — за 2 неробена детета преминуле жене које је могла имати да је дуже живеала.

УЧЕНИЦЕ

У ЈАПАНУ ЧЕСТО ДОНОСЕ СА СОБОМ У ШКОЛУ СВОЈЕ МЛАДЕ СЕСТРЕ ПРИВЕЗАНЕ НА СВОЈИМ ЛЕБИМА.

НЕБЕСКА ЖЕЛЕЗНИЧКА ПРУГА

НАЗВАНА ТАКО ШТО СУ ЊЕНЕ ДВЕ КРАЊЕ СТАНИЦЕ ФЛОРИДСКИ ГРАДОВИ ЈУПИТЕР И ЈУНОНА, НЕМА МОГУЋНОСТИ ЗА ОКРЕТАЊЕ ЛОКОМОТИВЕ И ЗБОГ ТОГА СЕ ОД ЈУНОНЕ ДО ЈУПИТЕРА — 12 КИЛОМЕТАРА — КОМПОЗИЦИЈА КРЕКЕ НАТРАШКЕ.

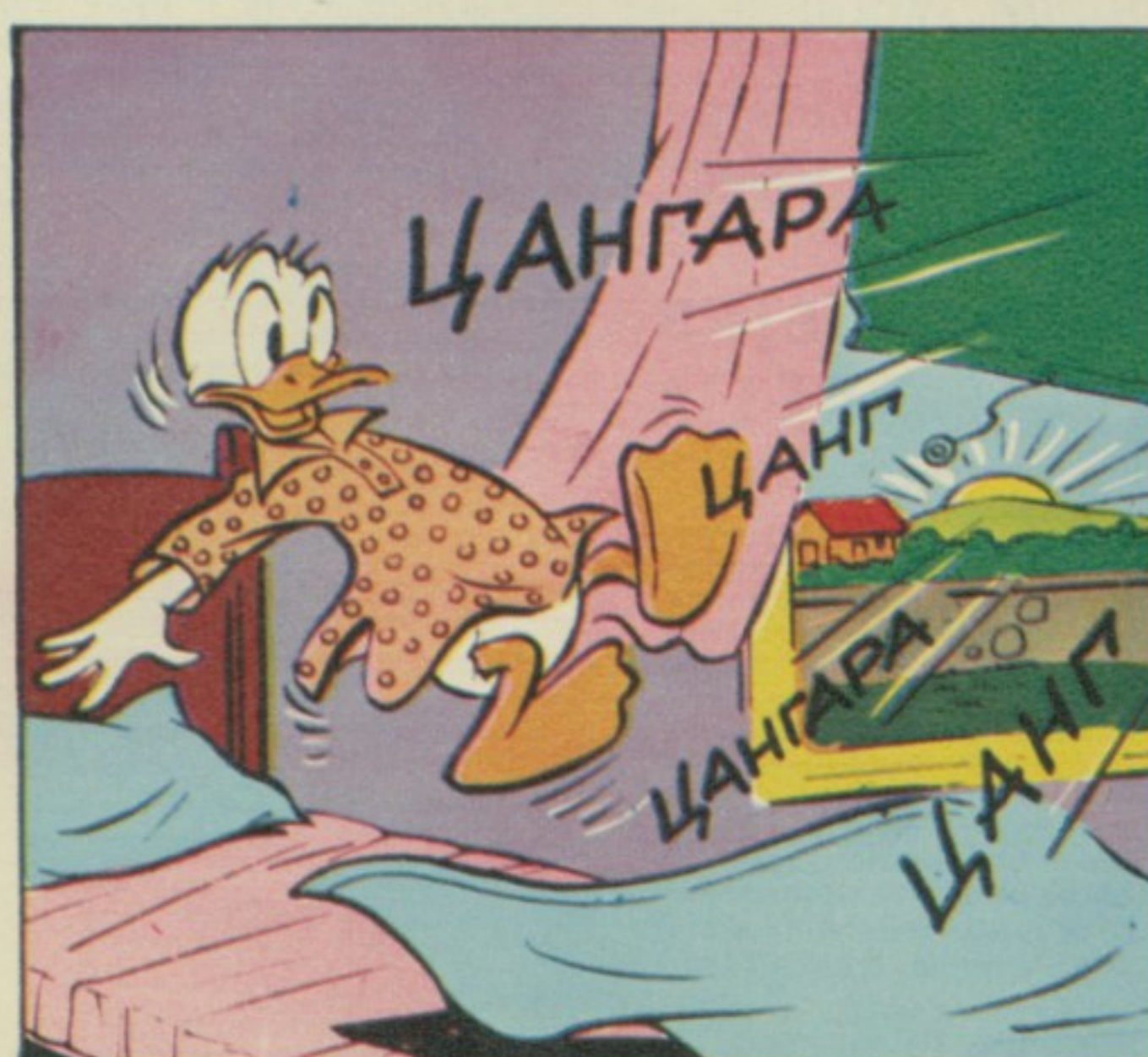
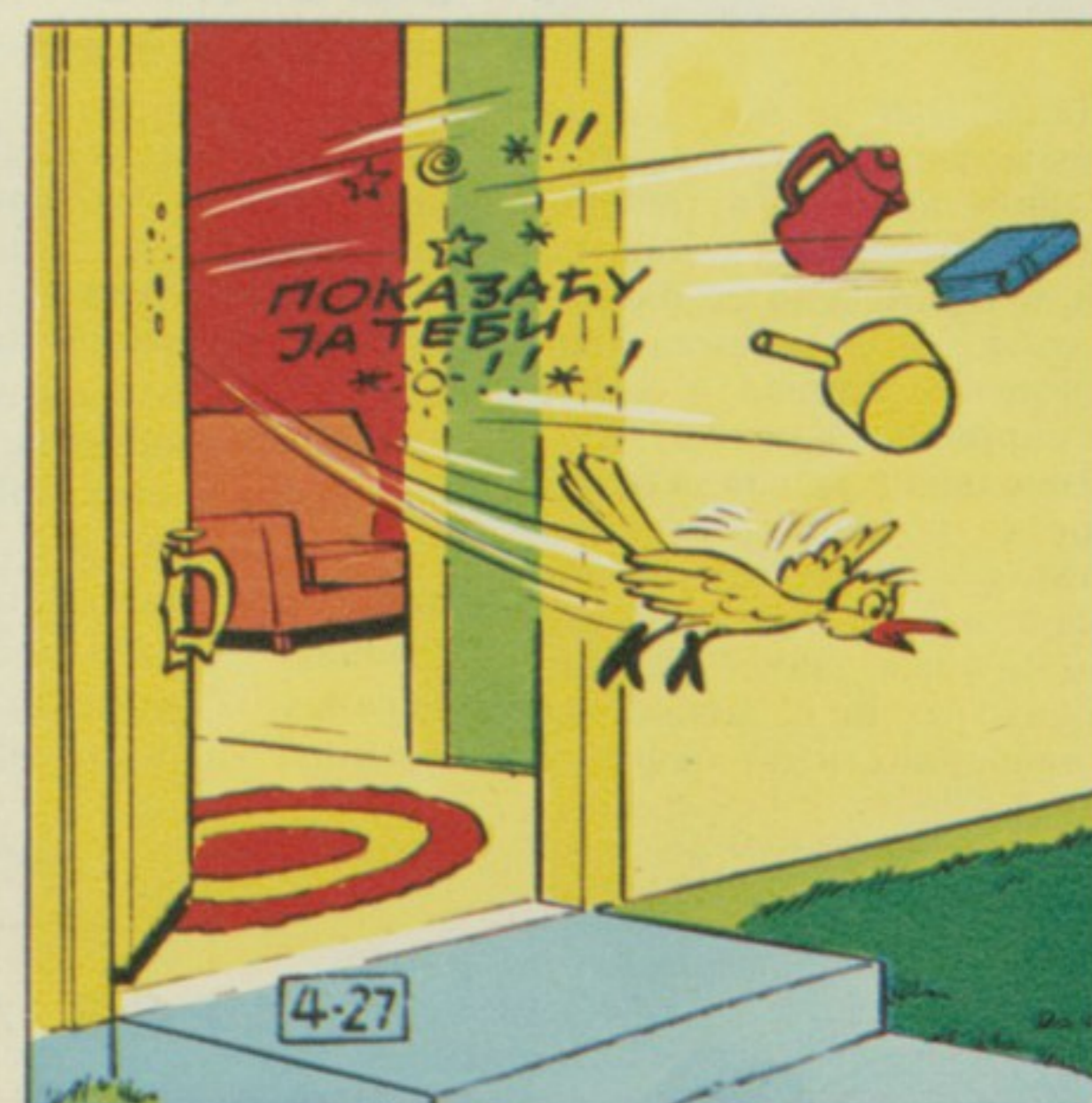
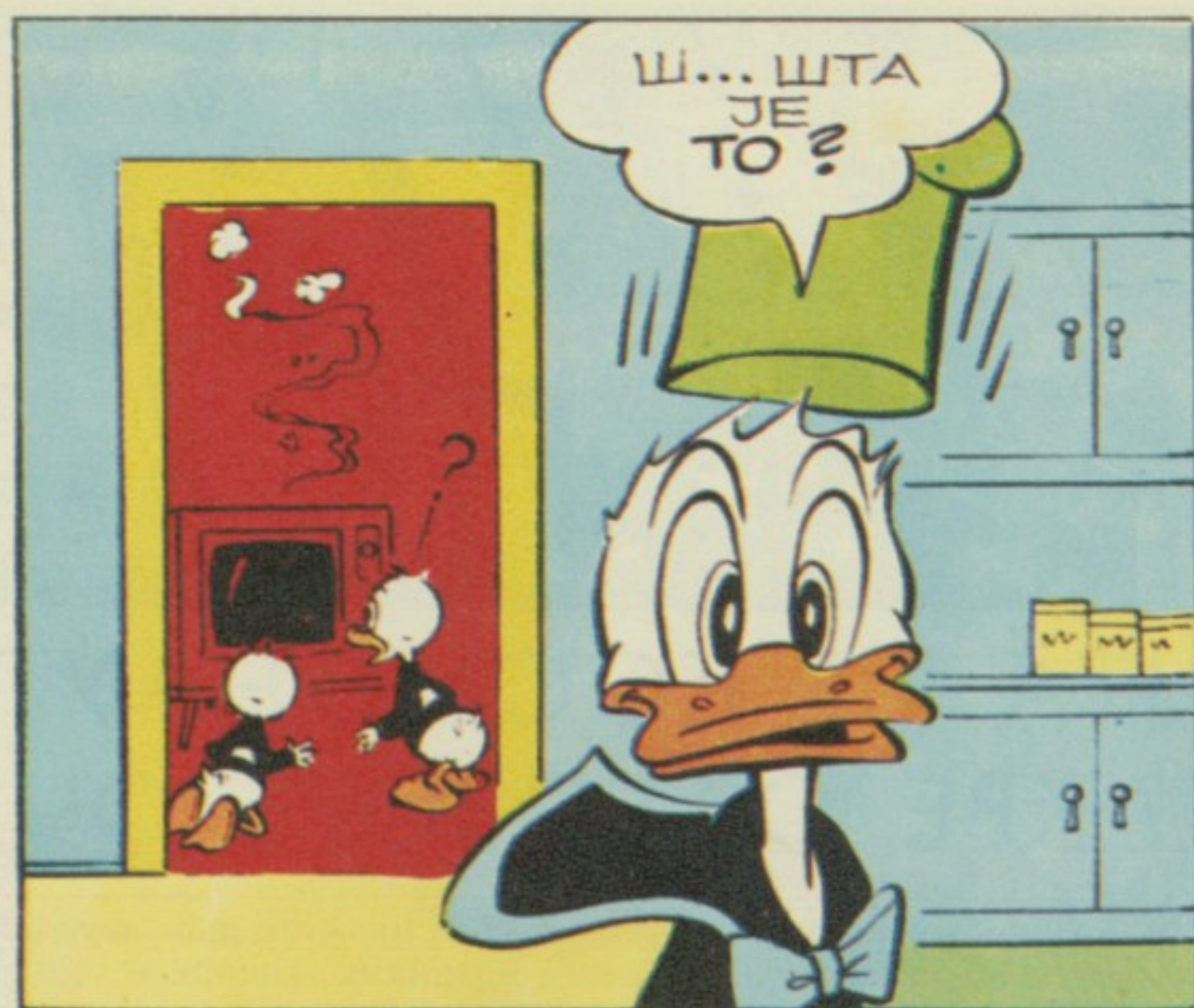
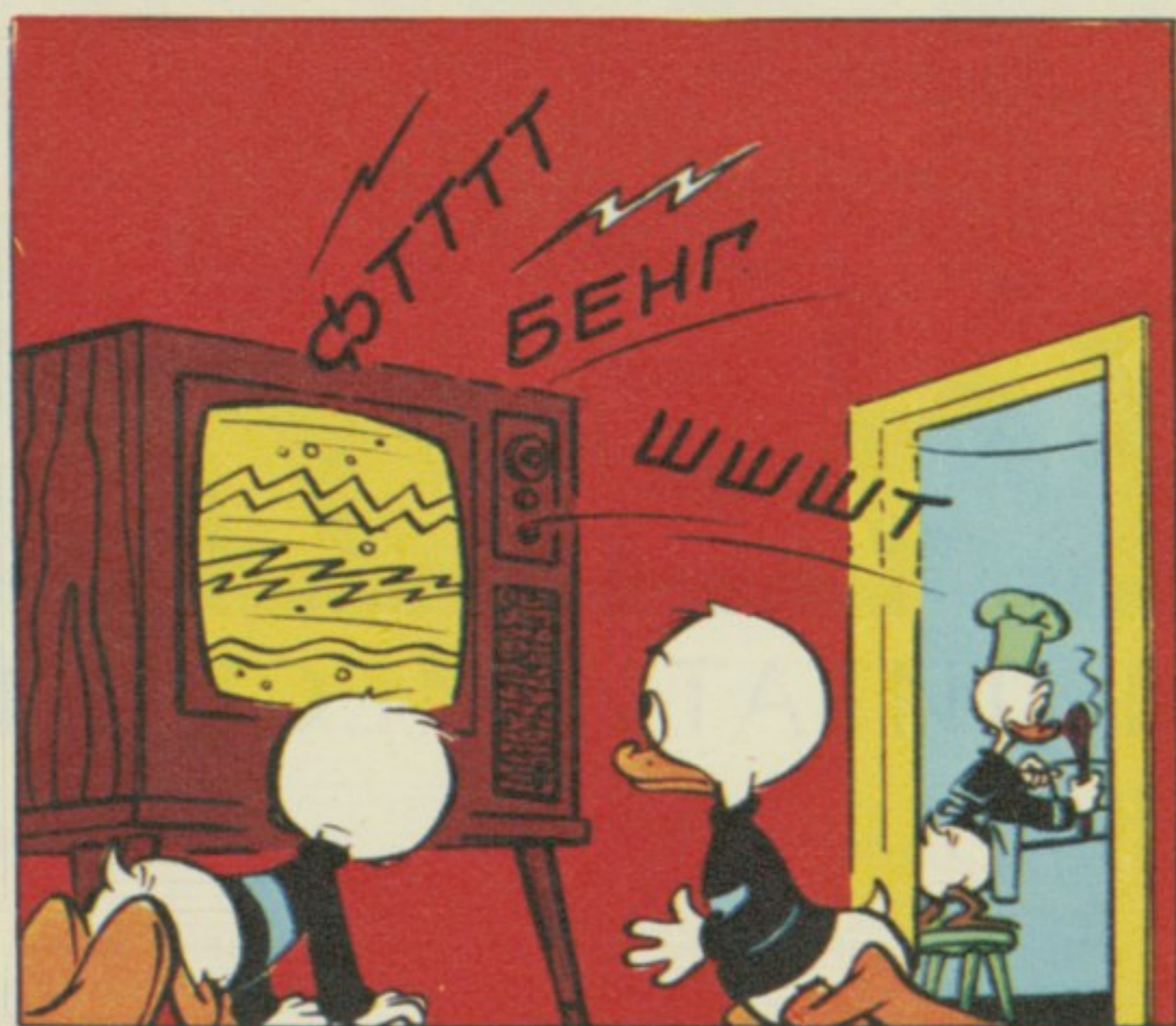

ЈАСТОГ

ИМА 2 ОКА А СВАКО ОКО 13000 СОЧИВА И 13000 НЕРВНИХ ШТАПИГА. АКО ЈАСТОГ ИЗГУБИ ЈЕДНО ОКО, ОНО МУ СЕ ПОТПУНО ОБНОВИ СА СВИХ 13 ХИЛЈАДА СОЧИВА И НЕРВНИХ ШТАПИГА.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Distributed by King Features Syndicate.

ТАЈНЕ МЕСЕЦА

ШТА ЋЕ КОСМОНАУТИ ПИТАТИ МЕСЕЦ И КАКВЕ ОДГОВОРЕ ОЧЕКУЈУ

остоји више претпоставки о постанку Земље, за неке су пронађени и доста убедљиви докази, али за научнике су ипак остале многе загонетке у тој области. Ту нам Месец, вечни сапутник наше планете, најпре може помоћи. Зашто?

Месец је настао у исто време кад и Земља, вероватно из истог облака прашине, па се по томе суди да је састављен од истог материјала. Затим, Месец је довољно велик да би историја његовог развитка подсећала на Земљину, а на њему нема оне рушилачке силе која је изменила изглед Земље и уклонила трагове разних збивања. Истина, његову површину непрекидно бомбардују ме-

теорити који лете фантастичним брзинама. Такође је могуће да су вулкани на Месецу стварали високе планине и затрпавали лавом равнице. Трагове ових ерупција биће лако открити и одгонетнути и они ће дати допуске податке о структури Месечеве унутрашњости као и времену збивања ерупција.

Величина Месеца наводи на мисао да у његовим дубинама није било бурних процеса који би знатније променили његов спољни омотач. Зато се претпоставља да је Месец брижљивије него Земља сачувао тајну свог постанка и своје прошлости. И то не само своје, него и развитка своје веће сестре — Земље. Као прави историјски архив, Месец чува летопис свог и Земљиног развитка.

и тај летопис може ускоро да буде и прочитан.

Али, не само то, Месец може дати податке и о настанку осталих планета. По једној хипотези Месец је, као и друге планете Сунчевог система, настао из облака уситњених гасова. Тада је био сав растопљен, па би сада требало да има тешко метално језгро. Уколико тог језгра нема, значи да су Месец и остале планете настали из хладног облака прашине. На тај начин, изучавајући структуру Месечевог језгра, читаћемо и прве странице историје Сунчевог система. Преносећи се пет милијарди година уназад, давно пре појаве првих живих материја, присуствоваћемо стварању света.

ве јер би та нафта послужила као гориво космичким бродовима-извиђачима за повратак на Земљу. Али, ипак најважнији је за нас теоретски доказ о минералном пореклу нафте. То би значило да на Земљи постоје знатно веће количине ове драгоцене течности које досада нису откривене.

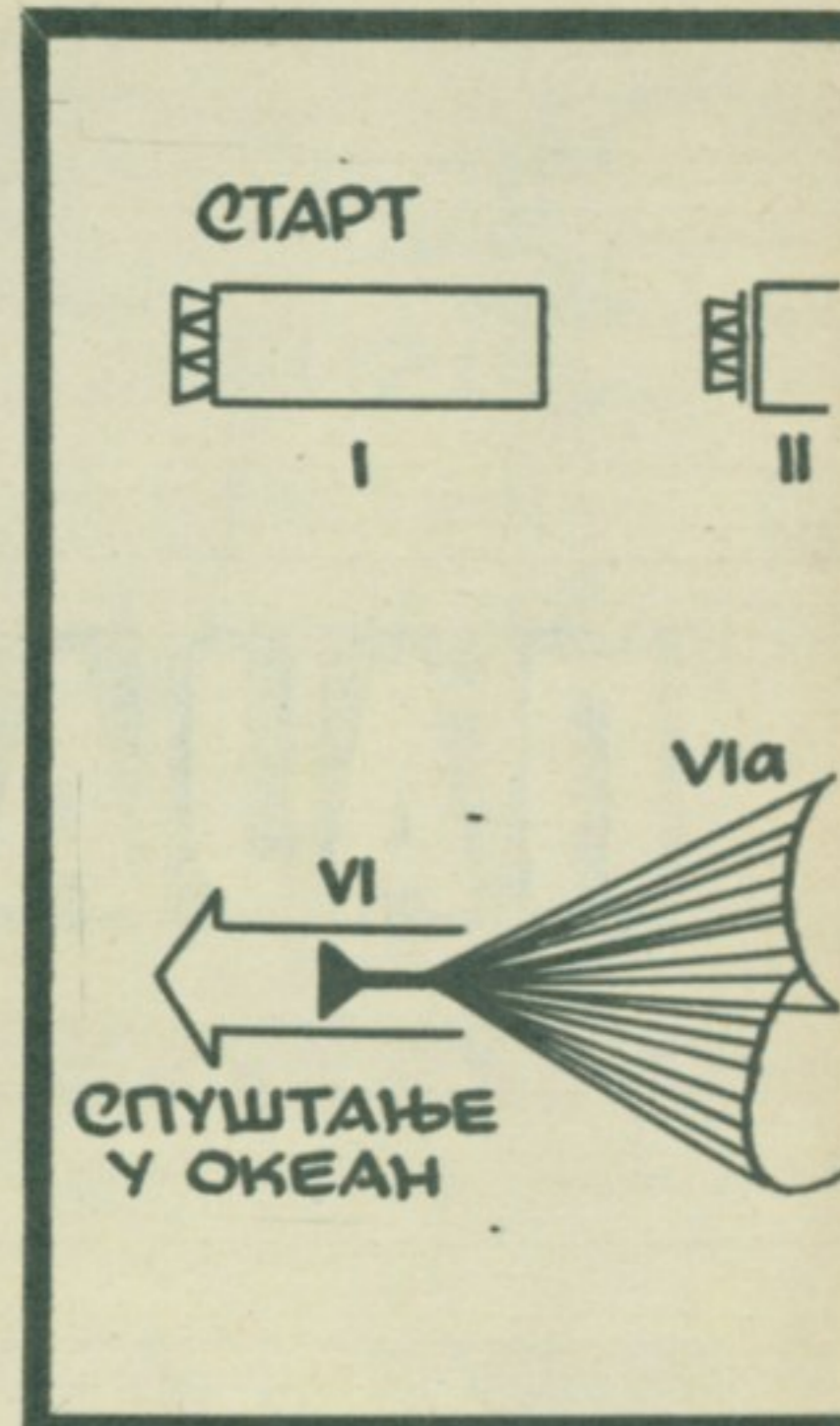
Постанак живота

★★★★★★★★★★★★

Постоји ли у васиони живот?

Колико смо пута у новинама прочитали вести о томе да су неки научници „открили“ на метеоритима органске материје, својствене животној природи, или чак живе организме сличне спорима. Али сваки пут се показало да нема довољно гаранције да ти организми нису доспели на метеорите тек пошто су ови стигли на Земљу или чак — на самом столу научника.

Међутим, на Месецу, на његовој површини, не може бити развијеног и широко распрострањеног живота и уколико би у остацима метеорита који су пали на Месечеву површину научници пронашли ма какве споре, може се само говорити о ши-

роко распрострањеном животу у Сунчевом систему.

У унутрашњости Месеца услови за живот су бољи него на његовој површини. Зато није искључена могућност да су се тамо развили примитивни живи организми. Уколико је тако, њихово проучавање биће веома значајно. Они ће помоћи да се разјасне почетне етапе постанка живота и општи закони његовог развитка.

Дошљаци из свемира

★★★★★★★★★★★★

Први резултати космичких испитивања убедљиво су показали да на ближим планетама не само да нема разумних бића која подсећају на људе, него је и постојање високо организоване материје крајње сумњиво.

Али то није поколебало разне фантасте који сада уместо дошљака са Марса по мињу дошљаке са планета које су ближе Сунцу и звездама.

Порекло нафте

★★★★★★★★★★★★

Данас још не постоји општеусвојена претпоставка о настанку нафте. Тај је проблем за Земљане веома важан, а од Месеца се очекује одговор о резервама овог скупоценог горива и хемијске сировине. Како?

Донедавно је владало убеђење да је нафта органског порекла и да је, према томе, нема тамо где није било живота. Управо зато претпостављало се да те залихе нису неисцрпне и да нафте и-

ма свега за неколико десетина година. Међутим, десетине година су прошле, а извори нафте су се повећали. Најинтересантније је то што се сада на нафту наилази и у дубоким слојевима земље где нема никаквих трагова присуства живих организама из прошлости. Зато су научници све више почели да сумњају у претпоставку о органском пореклу нафте. Знатно је прихватљивија

претпоставка о њеном минералном пореклу.

И овај проблем биће решен после испитивања Месеца. Јер, уколико се на Месецу пронађу извори нафте, претпоставка о њеном органском пореклу коначно отпада. Познато је да на Месецу није било живих материја од којих би она могла настати. Друго, откривање нафте на Месецу било би веома важно и за практичне циље-

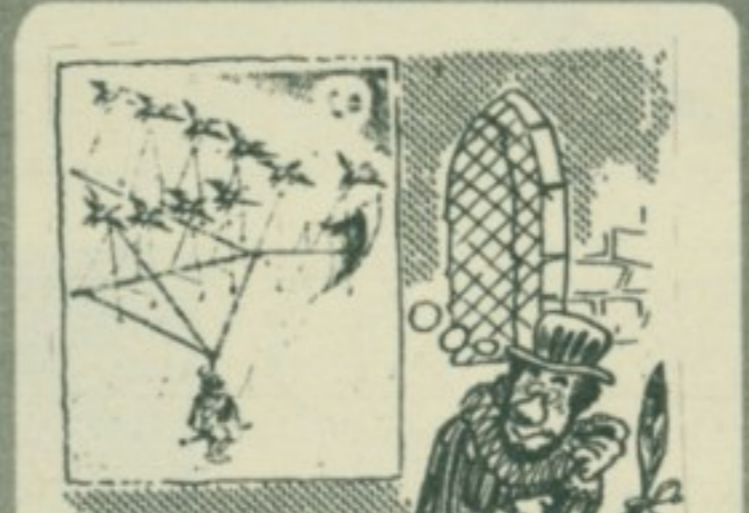

ПТОЛОМЕЈЕВ СИСТЕМ СВЕТА

Древногрчки астроном и географ Птоломеј (из 2. века наше ере) сматрао је да Земља представља средиште Сунчевог система и васионе уопште. По њему се Сунце, планете, комете, звезде и остала небеска тела крећу око Земље. Птоломејев геосентрични светски систем одржао се у науци читавих 14 векова, све до појаве нове хелиоцентричне теорије пољског астронома Николе Коперника.

ИКАРОВ ЛЕТ

Човек је одвајкада тежио да крилима савлада ваздушни простор и кроз њега лети слободно као птица. Покушаја је било више, а најпознатији је Икаров лет. Да би побегли из лавиринта у који их је затворио критски краљ Минос, каже легенда, славни немар Дедал начинио је себи и сину Икару крила. Летећи Икар се сувише приближио Сунцу, носак на крилима се отопио и он је пао у море које је по њему добило име.

ДИВЉЕ ГУСКЕ И МЕСЕЦ

Легенда о човеку-птици живела је вековима и вековима и била израз човекове жеље да се одвоји од мајке-Земље, а у исто време и његове немоћи да то и оствари. Године 1651. у Хагу се појавио фантастични роман чији је главни јунак, Доминик Гонзалес, летећи небом ношен јатима дивљих гусака, по сле узбудљивог путовања од 15 дана, најзад стигао на — Месец.

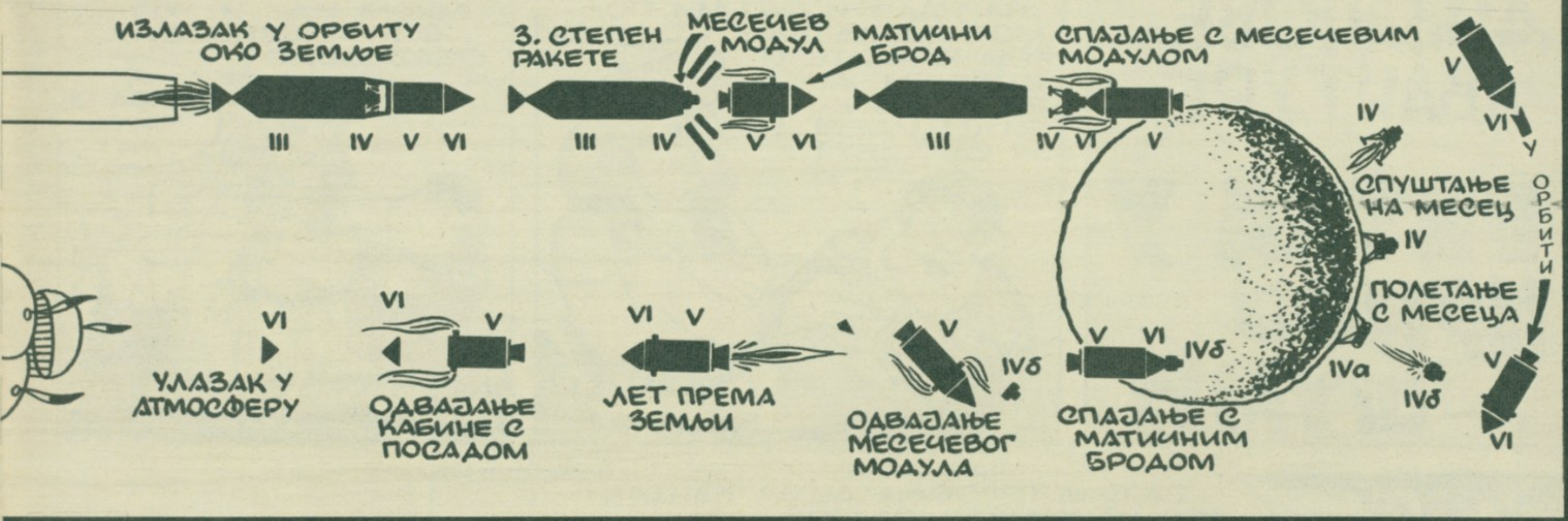
ПРВИ АСТРОНАУТ ВАН-ХУ

Око 1500. године мандарин Ван-Ху привезао је за фотељу 40 ракета, сео у њу и наредио слугама да их запале. Полетео је заједно с њима у небо и нико више није видео Ван-Хуа, којег можемо сматрати за првог астронаута. Кинези су знали за ракете још у 13. веку и користили их у рату. Њима су 1232 бранили Кан-Фенг-Ту од Монгола. Пошто су биле несавршене, ишчезле су чим је пронађен топ почетком XIV века.

СИРАНО ДЕ БЕРЖЕРАК

У својој књизи „Путовање на Месец“ 1649. године, француски књижевник бујне маште Сирано де Бержерак пружа својим јунацима више могућности да стигну до најближег Земљиног суседа. Најпре путују у ковчегу од кедровине који покреће ваздух загреван огледалима, затим их носи птица дрвених крила која се механички покрећу, да би на крају прихватили снагу реакције. Ракете се наизменично пале и потисном снагом подижу летелицу.

Сви трагови посета нашој планети дошљака из других светова засад су спорни. Досадашња проверавања показала су да су у питању измишљотине доконих људи и да су то у ствари трагови које су оставили наши преци. А нашим прецима се не може порећи таленат и умешност у извођењу грандиозних творевина. И у том питању можемо очекивати помоћ Месеца.

Уколико на Месецу буду откривени трагови пребивања разумних бића, то ће бити непобитан доказ да су Сунчев систем, укључујући и Земљу посећивали „звездодовци“ пошто на Месецу нема разумних бића, ти трагови се не могу објаснити делатношћу „староседалаца“. А ако на Месецу не буду откривени такви трагови, питање ће престати да буде отворено.

На крају да додамо: питања која смо до сада навели ни издалека не исцрпљују огроман значај који ће имати испитивање Месеца за науку, за практичну делатност човека. Живот се увек показивао богатiji од маште, уколико она није потпуно невероватна.

ДО МЕСЕЦА И НАТРАГ

За време лета у децембру прошле године амерички космонаути Борман, Ловел и Андерс тражили су најпогоднији рејон за будуће слетање на Месец. Још раније су научници издвојили пет зона. Посада „Апола 8“ тврди да је од тих пет зона најпогодније — Море тишине. Приликом лета изнад оне стране Месеца који Сунце обасјава, одбијена светлост заслепљује очи. Због тога астронаути сматрају да је најсвесисходније слетети тамо где ће у тренутку слетања бити „Месечево вече“.

Пројект који предвиђа спуштање америчких космонаута на површину Месеца изгледа овако. Циновска тро степена (I, II, III) ракета Сатурн изводи у орбиту око Земље космички брод с деловима IV, V и VI. Затим долази први маневар: космички брод се одваја од трећег степена ракете носача, окреће се за 180 степени, спаја се с Месечевим модулом (IV) и извлачи га из трећег степена ракете Сатурн. Месечев модул, или како га популарно називају „паук“, јер због металних ногу личи на овог инсекта, је онај део који ће се спустити на Ме-

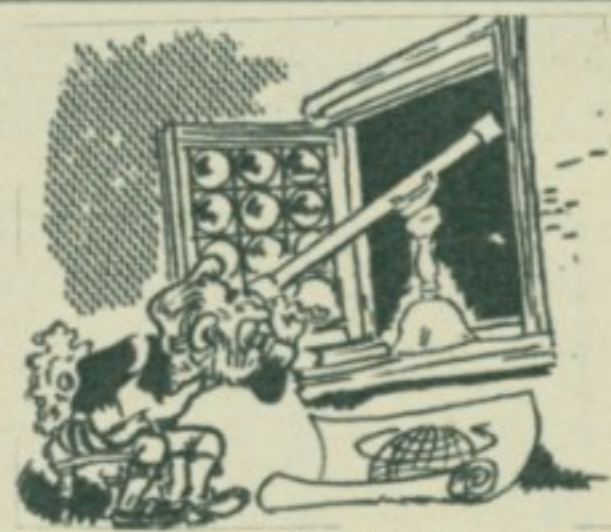
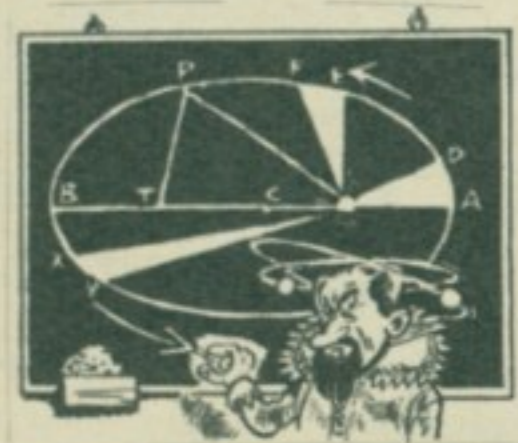
сец. Његови зидови су толико танки и неотпорни да би човек могао ногом да их пробије. На Земљи би могао да буде оштећен чак и случајно испуштеним шрафцигером. Али у космосу, после пуњења кисеоником, Месечев модул добија чврстоћу.

Пошто космички брод уђе у орбиту око Месеца, два космонаута прелазе из пилотске кабине у „паука“, одвајају се од матичног брода, укључују мотор и почињу да се спуштају на површину Месеца. Пошто на Месецу проведу одређено време, космонаути полећу с његове

површине и улазе у орбиту око Месеца где се „паук“ поново спаја с матичним бродом. За спуштање и узлетање „паук“ има два посебна мотора. Доњи део „паука“ (IV) остаје на Месецу јер служи као платформа за узлетање. После повратка космонаута на матични брод ни други део „паука“ (IVb) није више потребан и стога се одбацује. Укључивши моторе посада креће према Земљи. На Земљу, односно на површину океана, спушта се само један део матичног брода, односно кабина с посадом (VI) и то уз помоћ ладобрана (VIa), док се други део брода (V) одбацује.

КЕПЛЕРОВ ЗАКОН

XVI век значио је праву револуцију у астрономији: Колумбо је открио Америку, Магеланова експедиција опловила је свет: доказано је да је Земља округла. Али, она више није центар васионе. Никола Коперник успоставља нов систем: Сунце је у центру, а око њега се по кружним путањама крећу Земља и остале планете. Немачки научник Кеплер (1571—1630) иде још даље: поставља свој први закон који каже да се планете крећу по елипсама у чијој се једној жици налази Сунце.

ГАЛИЛЕЈ И ЊУТН

Галилео Галилеј конструисао је 1609. астрономски дурбин и открио да је Млечни пут огроман скуп звезда, да Јупитер има сателите, а Венера и Месец мењају изглед (Месечево мена) запазио је и неравнине на Месечевој површини. Њутн нешто касније поставља природни закон опште гравитације: сва се тела привлаче управно сразмерно својим масама, а обрнуто сразмерно квадратима свога растојања. Терен за пут у космос је припремљен.

БРАЋА МОНГОЛФЈЕ

Први пут од свог постанка човек је напустио Земљу. Петог јуна 1783. француски изумитељи, браћа Жозеф и Етјен Монголфје, конструисали су балон пречника 19 метара, напунили га топлим ваздухом и пустили. Летелица је достигла висину од 300 м. Следећи корак је пробни лет са животињама да би коначно 19. IX 1783. над Паризом полетео човек — Пилатр де Розје. Пут је отворен за балоне, дирижабле а касније и авионе и хеликоптере.

КОЛУМБИЈАДА ЖИЛА ВЕРНА

Али лет у ваздуху је једно, а освајање космоса нешто сасвим друго. У очекивању остварења својих жеља писци — који су увек ишли испред науке — пуштају машти на вољу. Најпознатији је покушај Жил Верних јунака. Из огромног топа „Колумбијада“, који је имао цев дугачку 275 м, испаљено је према Месецу ћуле тешко девет тона, за хваљујући гориву од 164 тоне пироксита — најмоћнијег експлозива тог времена.

ОТАЦ АСТРОНАУТИКЕ ЦИОЛКОВСКИ

Руски научник Константин Циолковски је још крајем прошлог века изложио идеју о коришћењу реактивног погона код летелица. Али у то време његови генијални планови нису могли бити остварени. Јер, без електронике и суперотпорних материјала нема космичког путовања. Наша илустрација ракете из 1927. године то и доказује. Са Циолковским астронаутика престаје да буде сан и постаје стварност.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

БИТКА У ЦРНОЈ ШУМИ

ДИКАНЕ, БОГАТО ЋУ ТЕ
НАГРАДИТИ АКО МИ ПО-
МОГНЕШ ДА ПРЕ-
БЕМ КАРПАТЕ И
СТИГНЕМ ДО
РЕКЕ АДНУ-
БИУС! ИДЕМ
ЗА САРДИКУ!

ВАЖИ, АЛИ СА
МНОМ ИДЕ И МОЈ
СТРИЦ ВУКОЈЕ...
ОВАЈ ОВАЕ!

А
КАКВА ЈЕ
НАГРА-
ДА?

ЈА САМ ТРГОВАЦ ДИМА КАНТАКУ-
ЗЕН ИЗ КОНСТАНТИНОПОЛИСА, А
ОВО ЈЕ МОЈА ПРАТЊА ОД ДЕСЕТ
ГОТА... ВЕШТИ СУ САМО КАД ТРЕ-
БА УТЕКИ, АЛИ НИСУ
БАШ НЕКА СИГУ-
РАЦИЈА!

ТРГОВАЦ
ДИМА
ОБЈАСНИО ЈЕ
ДИКАНУ ДА
СТРЕПИ ОД АВАР-
СКОГ КАНА
АЛАМУЊОСА ДА
МУ ПРИ ПРЕЛАЗУ
ПРЕКО КАРПАТА
НЕ ОТМЕ
СКУПОЦЕН
ТОВАР КРЗНА
И ДВАДЕСЕТ
РОБИЊА...

АКО УСПЕМО ДА
СТИГНЕМО ДО РЕКЕ АД-
НУБИУСА ДАЋУ ТИ 10
ЗЛАТНИКА И...
ХМ... ЈЕДНУ
РОБИЊУ!

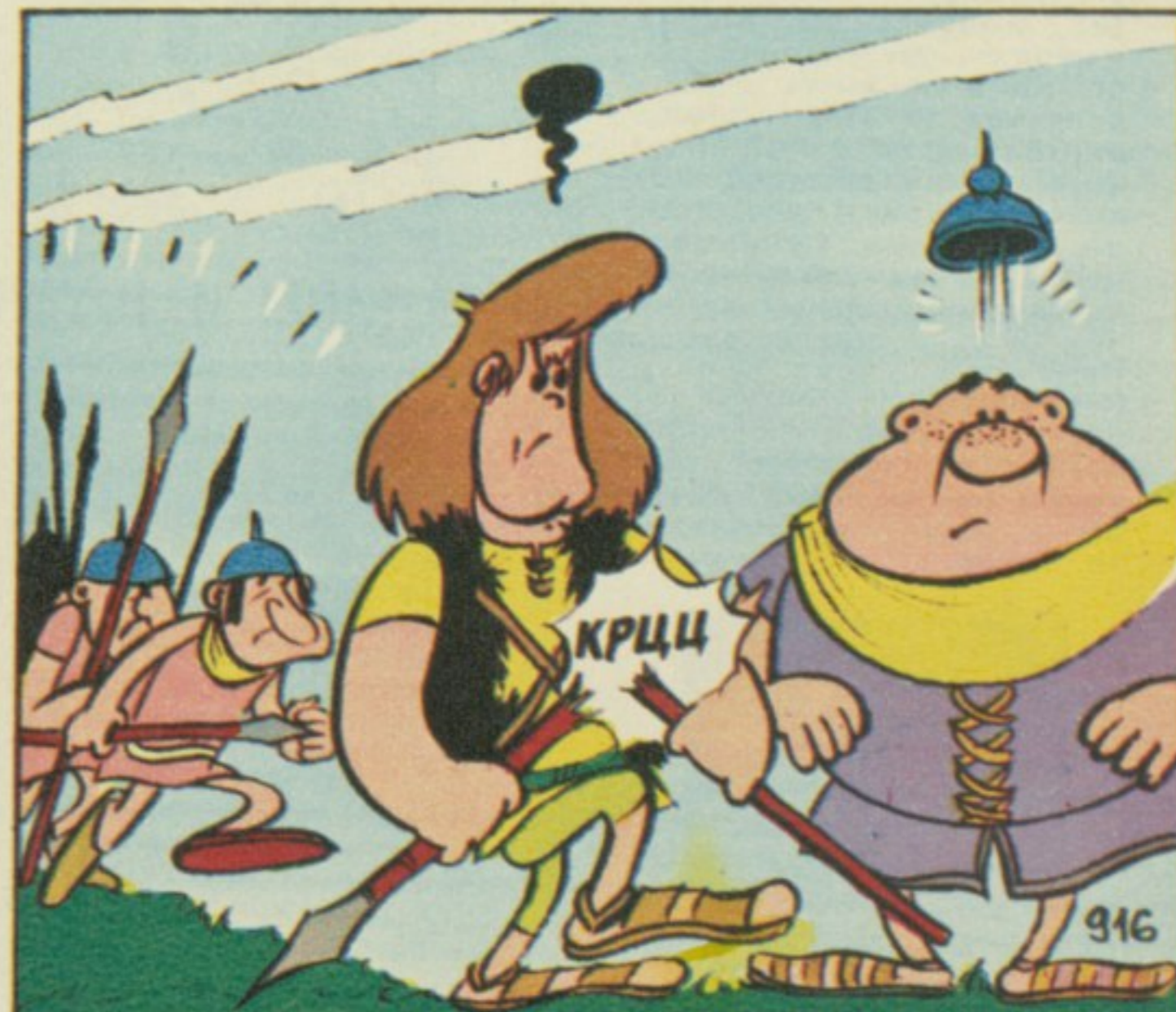
КАКО СЕ
ОВА ЗОВЕ?

ТО ТЕ
СЕ НЕ
ТИЧЕ!
ГУБИ
СЕ!

ПИТАЋУ
ЈЕ САМ!

ОДБИЈ!
ЊУ ЈА
ДОБИЈАМ
КАО НАГРА-
ДУ! НЕМОЈ ДА
ТЕ ВИДИМ
ОКО ЊЕ...

ЛОВ НА КУВАНЕ ПАСТРМКЕ

НЕВЕРОВАТНЕ АВАНТУРЕ ЏИМА БРИЦЕРА КОЈИ ЈЕ БИО НАЈ-НАЈ-НАЈ!

Између 1820. и 1840. године живели су у Сте новитим планинама на америчком Дивљем западу људи у чијим венама је текла француска, канадска, америчка и индијанска крв. Били су то чувени ловци на даброве.

Када је Мајк Финк, један од хероја реке, заувек напустио Мисисипи и Мисури да би окушао срећу и на Стеновитим планинама, повео је са собом и деветнаестогодишњег младића Џима Брицера. Тај Џим Брицер по стаће касније славан под надимком Олд Гејб као најбољи ловац на даброве, најбољи истраживач и најогорченији борац против Индија наца кога је стари Дивљи за пад икад имао. Али, он носи и ласкаву титулу „највећег проклетог лажљивца у чита вој историји америчког континента“.

ЛАЖА И ПАРАЛАЖА

И заиста, Џим Брицер је причао тако фантастичне приче да је у њих било веома тешко поверовати. Поготово у земљи у којој су тада осим животиња, живели само Индијанци и ловци на даброве који су знали сваки њен кутак, сваку реку и долину!

— Видите ли ону планину? — говорио би Џим Брицер поред логорске ватре где је обично седео и понеки новајлија и отворених уста гутао сваку његову реч. — Када сам први пут туда прошао то је била само мала гомилица земље. Али, захваљујући овој здравој клими, временом је порасла читава планина! Сећаш ли се Џек? — И Олд Гејб тражи погледом старог преријског вука Џека Манђаканија.

— Не, када сам ја дошао 1820. већ је било брдашце али је отад много порасло и постала права планина! — одговара Џек спремно.

У ДОЛИНИ БУЋЕЊА

— Да, да, добро се сећам Џиме, — одговарао је као за пета пушка стари Џек. — Последњег јелена појели смо заједно с Индијанцима Црне ноге из Долине буђења...

— Долина буђења? Никада нисам чуо за такво место, шта је то? — пита новајлија радознано.

— Ништа нарочито — одговара немарно Олд Гејб. — То је долина с необичним ехом. Када смо једном тамо заноћили, неко од нас је пре спавања викнуо из све снаге: „Шест сати је! Устајте ленчуге!“ И ехо је тачно у шест ујутро поновио те речи и тако нас пробудио. Био сам израчунао колико је времена потребно гласу да оде и да се врати! Када је дувао ветар, мало је каснио!

— 1820? — наставља Брицер да се „сећа“ док новајлија је запрепашћено слуша. — Година великог снега. Да ли се сећаш да је тада снег падао свакодневно по један метар читавих седамдесет дана?! Када је почео да се топи, боравио сам у близини Великог сланог језера. На све стране налазиле су се беле статуе разних животиња: бивола, јелена, медведа. Наравно, то нису биле праве статуе већ смрзнуте животиње. Скупио сам неколико хиљада таквих животиња и закопао их у со Великог језера тако да смо целог следећег лета јели одлично усољено месо!

— А у близини Долине буђења вијугала је и река тако да смо одмах могли да доручкујемо свеже пастрмке — додавао је Џек. — На дну реке текла је хладна вода и у њој су живеле рибе а на површини вода је била тако врела да смо извличили већ скуване пастрмке. То је био живот!

ОКАМЕЊЕНА ШУМА

Новајлија је све веровао, потврдно климао главом и осећао се као дете које је заспало у свом кревету а пробудило се у Кини или на Марсу. Али, Олд Гејб га ни-

је остављао на миру и причао је без краја и конца:

— Недалеко од овог места догодило ми се нешто што морам да вам испричам. Био сам уморан јер сам ловио читавог дана и већ сам хтео да се вратим у логор. Пошто је било касно решио сам да пођем пречицом кроз Окамењену шуму. Као што знате, тамо је све скамењено: трава, дрвеће, животиње. У ваздуху мирише окамењени мирис окамењеног цвећа а чује се и окамењени цвркул скамењених птица. Чак су и плодови на дрвећу окамењени и напунио сам цепове рублима и смарагдима а да чак нисам ни сишао с коња. Одједном, наишао сам на велики кањон који ми је пресецао пут. Прво сам се забринуо а затим се сетио шта ћу. Натерао сам коња до саме ивице провалије и рекао му: „Хеј, пријатељу!“ Коњ ме је погледао како би се уверио да се не шалим а потом мирно наставио пут и исте вечери били смо у логору...

— Нећете ваљда да кажете како сте прелетели кањон!? — умешао би се новајлија јер је Џим заиста претерао.

— Наравно да нисмо. Прешли смо га обичним кораком! Видиш, пријатељу, у Окамењеној шуми и закон земљине теже је окамењен. На жалост, није свуда тако иначе бих се ја лако извучао из најстрашније авантуре у свом животу која ми се догодила у Гротлу дивљег мачка.

НА ДНУ ПРОВАЛИЈЕ

— Испричајте ми то господине Брицер, молим вас!

— Тога дана Индијанци су ми поставили заседу и почели да ме прате. Био сам, наравно, на коњу, и чим су Индијанци појахали један за другим окренуо сам се и пуцао у оног који је јахао на челу. Тако сам једним метком убио сву шесторицу! Седми се неким чудом спасао и наставио да ме гони а ја више нисам имао муниције. У једном тренутку испред мене се указао Гротло дивљег мачка. Да га прескочим нисам могао јер је било прешироко чак и за таквог коња као што је мој. Морао сам да станем, окренем се и прихватим с Индијанцем борбу прса у прса. Индијанац је био велики и јак као сам ђаво. Дуго смо се борили и ја сам се после неколико сати добро уморио. Црвенокожац је то искористио и гурнуо ме према рубу провалије. Тада се ја напрегнух да га одбацам назад, изгубих равнотежу и падох у бескрајну празнину према шилатим стенама које су прекривале дно 400 метара испод мене!

— Господо боже! — узвикнуо би на том месту сироти новајлија сав узбуђен — па како сте се извукли?

— Уопште се и нисам извукао, синко! Тај проклет Индијанац ме је убио.

АХ, СИНЬОРИ-НА ДЕЈА... ВИ ПЛАЧЕТЕ?

РОНАЛДО, ВИ... ВИ СТЕ ЖИВОТИЊА!

НЕ ПЛАЧИТЕ, ЛЕПОТИЦЕ! СУТРА ЌЕ МИ ФЛАШ ДО-НЕТИ СЛАВУ И БОГАТСТВО... А НАС ДВОЈЕ ЋЕМО...

НЕ ПРИ-ЛАЗИТЕ МИ...

ПРЕ ЋУ ЈА ВАС УБИТИ!

Дан
BARRY
9/20

ОХО! БЕСНА ТИГРИЦА! ТАКВЕ ДЕВОЈКЕ ВОЛИМ! САМО... ФЛАШОВ ЖИВОТ ЈЕ У МОЈИМ РУКАМА!

ОДЛАЗИТЕ ПРЕ НЕГО...

ХА-ХА-ХА! РОНАЛДО, НАШАО СИ ДЕВОЈКУ ДОСТОЈЊУ СЕБЕ!

ТРАС!

Дан
BARRY
9/21

ЈА... ЈЕДАН МАКЛУТ... ЗАРОБЉЕ-НИК У СРЕДЊЕ-ВЕКОВНОЈ СИЈЕ-НИ... ЧАК НЕ МОГУ НИ ДА СЕ ОТКУПИМ!

САМИ СТЕ ЖЕЛЕЛИ БЕСПЛАТНО ПУТОВАЊЕ У ПРОШЛОСТ!

ТИ... ТИ СИ КРИВ ЗА СВЕ! ТИ И ТВОЈ ВРЕМЕПЛОВ!

ЗБОГ ВАС ЋУ ЗАБОРАВИТИ СВОЈЕ ВАСПИТАЊЕ И...

У ШТА-ЛЕ! ПОЧИЊЕ ПА-ЛИО!

?!

ОН МИСЛИ ДА СМО МИ ФЛАШОВИ КОЊУША-РИ!

Дан
BARRY
9/23

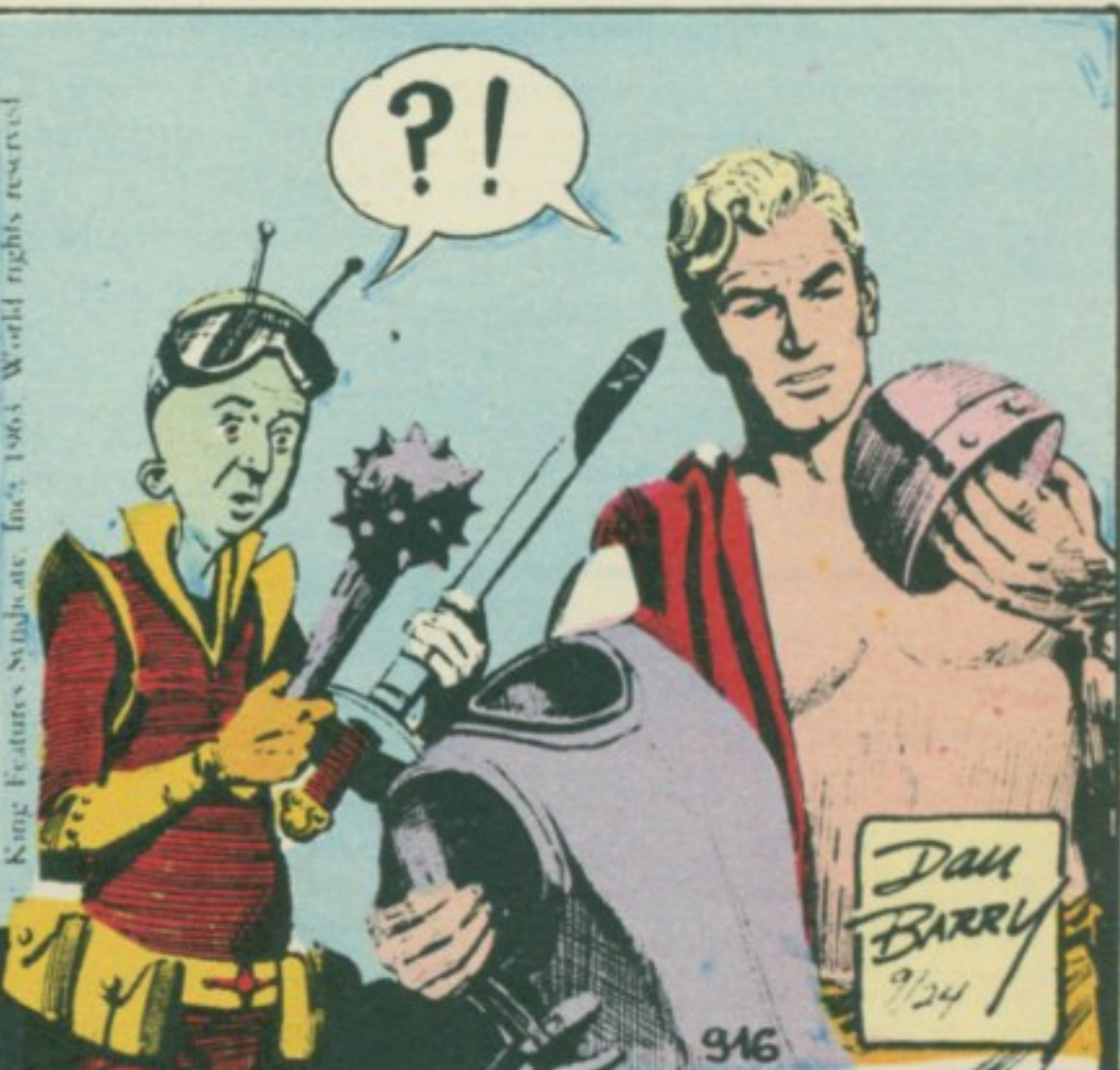
ФЛАШЕ! РАДУ-ЈЕМ СЕ ШТО ВАС ВИДИМ!

ЗДРАВНО, ИГОНЕ! ДОВЕЛИ СУ ТЕ ДА ПОМОГНЕШ У ПРИПРЕМАЊУ ЈАРЊЕТА ЗА КЛАЊЕ!

КЛАЊЕ? ЗАД ТО НИ ЈЕ САМО КОЊСКА ТРКА?

ВАШЕ ЈАХАЧКО ОДЕЛО!

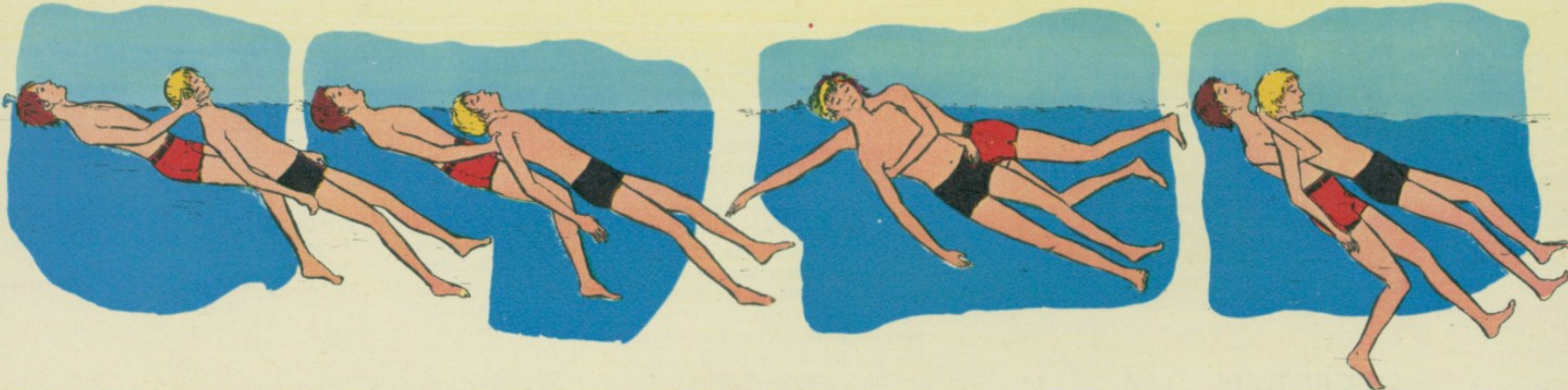
?!

Дан
BARRY
9/24

ЗА ДОБРЕ ПЛИВАЧЕ

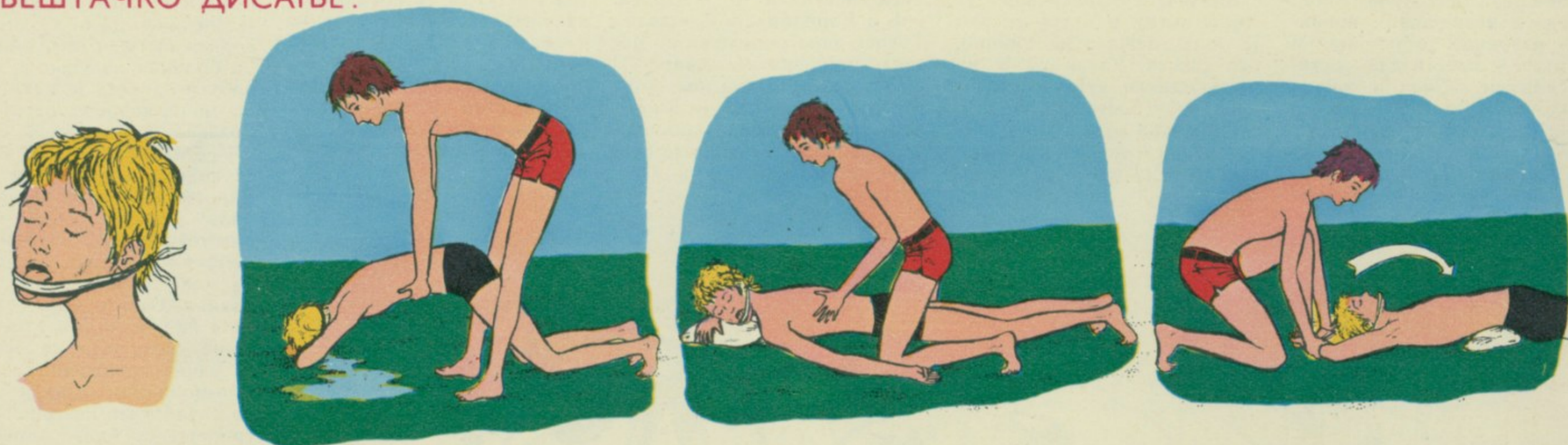
СПАСАВАЊЕ ДАВЉЕНИКА!

ПЛИВАЊЕ С ДАВЉЕНИКОМ:

Најбоље је да дављенику приђете с леђа или зароните испод њега. Одмах га ухватите на један од приказаних начина (1 — за главу, 2 — испод пазуха, 3 — преко прсију, 4 — „нелзон“ хватање).

ВЕШТАЧКО ДИСАЊЕ:

Док лекар не стигне, спасилац мора покушати сам да поврати дављеника у живот. Прво, избаците песак и муљ из дављеникових уста и помоћу мараме привезите му језик за доњу вилицу да не би западајући у грло затварао пут ваздуху (црт. 1). Затим треба да извучете воду из дављеникових плућа и стомака (црт. 2). Тек сада можете приступити вештачком дисању. Постоји више начина, али су они у принципу исти. У ритму нормалног дисања, притискајте рукама грудни кош дављеника чиме се избацује ваздух из плућа. Кад притисак попусти, плућа се сама шире увлачећи ваздух (црт. 3 и 4).

ВЕШТАЧКО ДИСАЊЕ УСТА НА УСТА:

Једна од најлакших и најпоузданијих метода за оживљавање је примена дисања уста на уста. Забаците дављеникову главу што више уназад (црт. 1) јер у том положају језик неће западати у грло. Дисање се изводи ритмичким дувањем у уста дављеника при чему му нос треба запушити, како би сав удувани ваздух отишао у плућа (црт. 2). У паузи између удубавања „удисаја“ (3—4 секунде) посматрајте дављеника (црт. 3) да видите да ли је већ почео сам да дише. Дисање изводите све док унесрећени не почне сам нормално да дише. Поред овог метода употребљава се и ритмичко дување у нос.

СПАВАЛА 32 ГОДИНЕ

ЧЕТРНАЕСТОГОДИШЊА КАРОЛИНА ЛЕТЕЛА ЈЕ НА КЛИЗАЉКАМА КАО ПТИЦА. ИЗНЕНАДА, ДОГОДИЛА СЕ НЕСРЕЋА

Зима 1876. године у Шведској била је веома оштра и на језерима крај места Монстерас ухватио се лед дебео преко пола метра. Швеђани воле зимске спортове и многи су, нарочито млади, похрлили на снег и лед. И док су се једни спуштали на смучкама низ стрме падине на обали језера да би страховитом брзином прелетели преко залеђене површине, дру-

ги су на клизаљкама летели с једног краја природног клизалишта на други. Оштар зимски ваздух био је испуњен смехом. Када би мрак почео да пада, клизачи би запалили бакље од насмољеног дрвета и држећи их у руци наставили да лете преко глатке површине. Лед је био толико дебео да су неки палили на њему ватре и пекли на жару кромпире.

— Онесвестила се од страха и пада — умиривао их је. — Повратиће се за неколико минута.

Али, тих неколико минута протекло се у неколико часова а девојчица није отворила очи. Дисала је дубоко и уједначено, пулс јој је био нормалан, тако да је лекар закључио да спава и да јој његова помоћ више није потребна. И, када су се после његовог одласка Каролинини родитељи и сами повукли на починак, били су убеђени да ће их она, као и обично, ујутру пробудити својим чаврљањем.

Али, ујутру је кућа била тиха. Дошло је и прошло по две, наступила је и друга ноћ а Каролина је спавала. Трећег дана родитељи су позвали најпознатије лекаре — стручњаке, али они нису могли да утврде шта је Каролина. То није била обична несвестица. Девојчица је спавала мирно, здравим сном само се није будила.

САН БЕЗ КРАЈА

Недеље су се протегле у месеце и глас о девојчици која без буђења спава као Трнова Ружица из бајке, доспео је до свих европских медицинских центара и најпознатији професори медицинских факултета стекли су се у Монстерасу. И ниједан од њих није успео да утврди због чега се девојчица не буди.

„Успавану лепотицу“ хранили су само млеком које су јој давали кроз гумено цево.

Месеци су се претворили у године а Каролинини родитељи с тугом су посматрали како младост њихове ћерке протиче у спавању. Најзад су је пренели у болницу. Једног јутра болничарка је приметила како се Каролинине усне мичу. Отрчала је по лекара и читаво особље болнице сјатило се око њене постеље. Али, Каролина је са-

мо мрмљала у сну. У то време она је већ била одрасла жена али како се њен живот „прекинуо“ кад је заспала, речи што их је у сну изговарала припадале су речнику детињства. Мрмљала је о својим луткама и дозивала „мамицу“.

У току следеће двадесет две године Каролину су још два пута чули како говори. Све остало време лежала је непомично, као у дубоком сну.

МАМА, МАМА!

Лекари и остало особље у болници надали су се да ће се Каролина једног дана пробудити али стварно нико није очекивао да ће се то и догодити. А онда је једног дана болничарка ушла у њену собу и затекла је како пузи по поду испред кревета и дозива „Мама, мама!“ Свест јој се најзад вратила. После 32 године непрекидног сна Каролина Карлсон се пробудила! Заспала је као четрнаестогодишња девојчица а пробудила се као средовечна жена од четрдесет шест година. Свет у који се вратила био је сасвим измењен: коњи су почели да нестају са улица повлачећи се пред аутомобилима којих је из дан у дан било све више. Петролејке су биле замењене електричним светиљкама. На небу би се понекад појавиле и блиставе металне птице, назване аероплани, од којих је прва полетела неколико година пре њеног буђења.

Све око ње било је необично и збуњивало је, али је Каролина ипак била веома срећна. Једина жалост у новом животу била је то што су јој, док је спавала, умрли и мајка и отац.

Лекари и психолози помогли су јој да се прилагоди измењеном свету и оспособили је да зарађује за живот.

Од дана када се пробудила па све до смрти Каролина је с пријатељима које је стекла после буђења прослављала сваки свој рођендан. Али, у рођендански колач никад није забадала свећице за године које је провела у спавању. Тако је за 75. рођендан запалила само 43 свећице.

— Нисам била мртва током оних година које сам провела у постељи — објашњавала би својим гостима — али нисам стварно ни живела. И зато за сваку годину правог живота по једна свећица. Не желим да варам...

К. В.

НЕСРЕЋАН ПАД

Четрнаестогодишња Каролина Карлсон била је међу најразигранијим и најбучнијим клизачима. Летела је преко леда осећајући се као птица с невидљивим крилима: изводила је осмице и пируете, прстизала остале клизаче. Била је љупка девојчица, живе дугачке косе и светлих плавих очију.

А онда се догодила несрећа. Док је Каролина пуном брзином летела испред групе

својих вршњака, каиш на једној њеној клизаљки се прекинуо. Посрнула је и уз мукли тресак пала на лед.

Клизачи су притрчали да јој помогну и дигну је али је она лежала непомично, без свести. Узели су је на руке, однели кући и положили је у постељу.

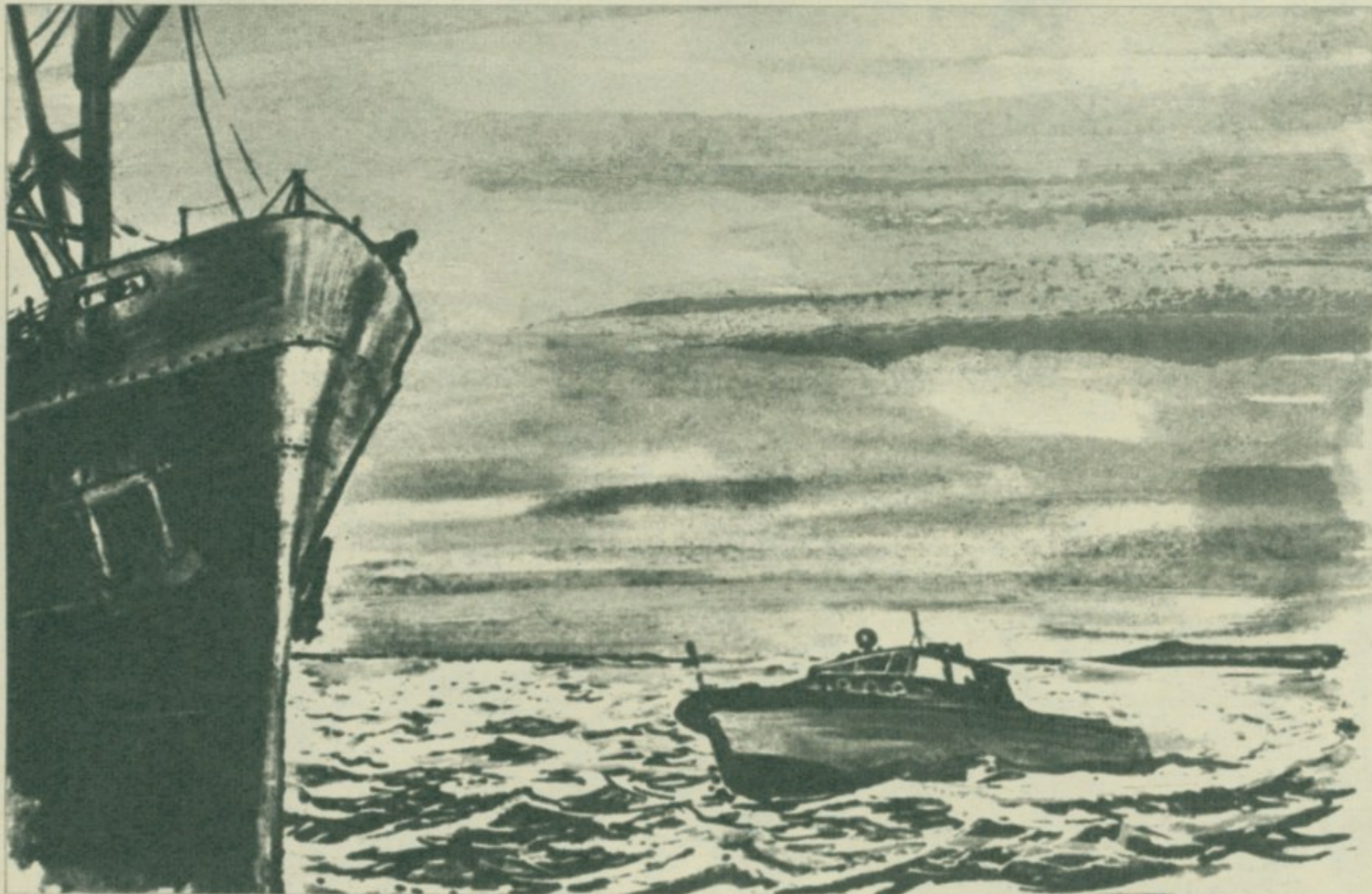
Родитељи су одмах позвали лекара и док ју је он прегледао са стрепњом су чекали шта ће им рећи.

КАИШ НА КАРОЛИНИНОЈ КЛИЗАЉКИ СЕ ПРЕКИНУО И ОНА ЈЕ УЗ МУКЛИ ТРЕСАК ПАЛА НА ЛЕД.

ЗАШЕГЕРА

„ОДИСЕЈУ“ ЈЕ НА ПУЧИНИ ПРИШАО БРЗ МОТОРНИ ЧАМАЦ УГАШЕНИХ ФАРОВА.

Поручник Скотланд јарда посматрао је високог човека који је тражио инспектора Даунса.

— Одведи господина инспектору, — рече он једном полицајцу.

— Здраво, Жане, — обрадовао се Даунс не испуштајући своју вечиту лулу. — Којим добром? Драго ми је што те видим.

— Здраво, Биле, није нарочито добро — одговори високи човек који није био нико други до инспектор Интерпола Жан Колет звани Соко. — Ради се о фалсификованом новцу који је преплавио читаву Европу!

— Онда то није надлежност Скотланд јарда јер таквог новца већ годинама нема у Енглеској — одахну инспектор Даунс.

— Сад ћеш чути! Неке чињенице смо већ установили, а пре свега да лажни новац путује морем и редовно стиже у луке Истанбул, Ђенову и Марсеј. Затим, да се увек појављује после пристајања брода „Одисеј“ из британске трговачке флоте. Капетан брода зове се Карл Хартман а други официр је неки Хајриик Милер. „Одисеј“ редовно пристаје у тим лукама а увек полази из Лондона. То значи да се централа фалсификатора налази овде и да они баш због тога добро пазе да новац не растурају у Енглеској, као што си и сам рекао.

— До ђавола, Жане! Изгледа да си у праву! А где је „Одисеј“ сада?

— Усидрен је на два корака одавде, у лондонској луци а у Марсеју га очеку-

ју 24. овог месеца. Наравно, с товаром фалсификованих франака.

— Одлично, — рече Даунс. — Наредићу да се брод хитно претресе.

УЗАЛУДНИ ПРЕТРЕСИ

Али претрес није открио ништа мада је брод претражен од крме до прамца. Колет се вратио у Париз празних шака.

У централу Интерпола очекивао га је хитан телеграм: „ОДИСЕЈУ“ СЕ ИЗВАН ЕНГЛЕСКИХ ТЕРИТОРИЈАЛНИХ ВОДА ПРИБЛИЖИО БРЗИ МОТОРНИ ЧАМАЦ И ИСТОВАРИО 2 САНДУКА СТОП МОТОРНИ ЧАМАЦ УМАКАО СТОП ДАУНС“.

— Добро, добро, — промрљао је Колет, — у Марсеју ћемо им приредити свечани дочек. Морам да телеграфишем инспектору Лероју.

Чим је пристао у Марсеју, „Одисеј“ је темељно претражен. Поред читаве чете полицајаца у претресу су учествовали и рониоци. И опет није ништа пронађено. Сутрадан Колет је наредио нови претрес. Без икаквих резултата!

— То је да човек полуди — говорио је Колет док је по десети пут читао извештај марсејске полиције. — Сигуран сам да тај брод снабдева пола Европе фалсификованим новцем, а полицајци не могу на њему

да пронађу ни један једини неисправни франак!

И заиста, од последњег претреса брода нису прошла ни 3 дана а у Марсеју се појавио лажни новац.

Ускоро се неуморни инспектор Интерпола поново налазио у енглеској престоници.

— Једини начин да их ухватимо на делу је да се лично запослим на том броду. Кад „Одисеј“ уплови у Лондон ти удеси да његов келнер пређе на неки други брод а ја ћу се пријавити уместо њега. Надам се да Скотланд јард може то да изведе! — рекао је Колет запрепашћеном инспектору Даунсу.

— У реду, снаћи ћемо се већ некако. Добро се чувај, Жане, јер сваки погрешан корак може да те стане главе!

НОВАЦ НА БРОДУ

И тако се инспектор Колет нашао на броду иза чије крме су остајали сиви лондонски мостови.

Капетан брода одмах је показао своју праву нарав бацивши новом келнеру шољу беле кафе у лице.

Али, још пре него што је пало вече Колет се уверио да његов труд неће бити узалудан: чим је „Одисеј“ испловио из територијалних вода, капетан је наредио да се зауставе све машине. Сакривен међу сандуцима на горњој палуби инспектор је

угледао како броду прилази брз моторни чамац угашених фарова и истоварује 2 велика сандука.

Капетан Хартман и официр Милер пожурише да сандуке унесу у капетанову кабину. Осталим члановима посаде било је наређено да остану у својим кабинама све док брод поново не крене. „Ту су фалсификоване новчанице, обрадовао се Колет, сада само треба установити на који начин их истоварују.“

Трудећи се да сазна нешто више Колет се пришуњао капетановој кабини али није успео ништа да чује. То није било добро јер је до Ђенове остало свега 24 часа а новчанице ће сигурно бити истоварене пре доласка „Одисеја“ у луку.

ТАЈАНСТВЕНИ ТОВАР

Одједном, у кабини се угаси светло и нагло се отворише врата. Инспектор је једва имао времена да се сакрије. Хартман и Милер изнеше сандуке на командни мост. На своје огромно запрепашћење Колеј је видео да су сандуци отежани некаквим врећама.

Милер је јаким фаром показао положај „Одисеја“

двема осветљеним бовама а затим су капетан и официр брзо дохватили сандуке и бацили их у море.

Када се све смирило и брод наставио пут према Ђенови, Колет приђе командном мосту и осети како му под ногама нешто шкрипи. Песак? Инспектор се саже, узео мало праха и принесе га устима...

Док је опрезно улазио у полицијску станицу у Ђенови, Колет је још био забринут. На споредним вратима дочекао га је агент у цивилу и повео код инспектора Маринија.

— Будите љубазни драги колега — обрати се Колет Маринију пружајући му један коверат — и дајте ово на хитну анализу. А сада бих желео да се окупам и преобучем, уморан сам као пас.

Двадесет минута касније Колет се вратио обријан и расположен. Ту су га већ очекивали хемичари из полицијске лабораторије.

— Инспекторе Колет, у вашој коверти био је најобичнији...

— Шећер! — допуни инспектор и исприча им шта је доживао на броду.

— Признајем да ми ништа није јасно — рече Марини. — Зашто ли бацају сандуке у море?

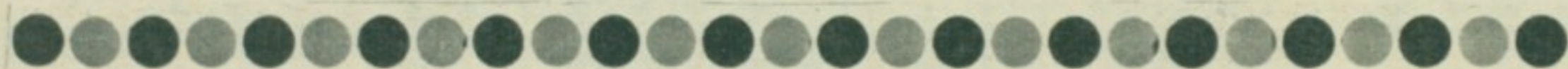

ВЕЋ ПРВОГ ДАНА КАПЕТАН БРОДА БАЦИО ЈЕ НОВОМ КЕЛНЕРУ ШОЉУ БЕЛЕ КАФЕ У ЛИЦЕ.

НИЖИ НОВАЦИ

КАД СЕ СВЕ СМИРИЛО И БРОД НАСТАВИО ПУТ ПРЕМА ЂЕНОВИ, ИНСПЕКТОР КОЛЕТ ПРИЂЕ КОМАНДНОМ МОСТУ И ОСЕТИ КАКО МУ ПОД НОГАМА НЕШТО ШКРИПИ. САЖЕ СЕ, УЗЕ МАЛО ПРАХА И ПРИНЕСЕ ГА УСТИМА...

— То бих и ја желео да знам.

МАСКИРАНИ САУЧЕСНИЦИ

— Предахнимо мало и попијмо кафу — предложи љубазни италијански домаћин. — Уз кафу се боље размишља.

Колет је замишљено стављао коцке шећера у своју шољицу кад одједном скочи.

— Сетио сам се! Сетио сам се! Марини, желео бих да изведем мали експеримент. Потребна ми је једна кутија од цигарета, непромочива лепљива трака, 2 памучне кесице, килограм шећера и дубља посуда, најбоље нека повећа кофа.

— Добићете, добићете, — одговори му Марини у чуду.

— Кутија за цигарете

представља сандуке које с брода бацају у море. Претпоставимо да је у њима лажни новац увијен у непромочиву тканину и нешто, на пример пинг-понг лоптице, што га држи на површини. Ја сам кутију облепио непромочивом траком. Ове памучне кесице напунићу шећером и везати их за кутију. Затим ћу све спустити у воду.

Отежана кесицама шећера кутија зачас потону на дно.

— Процес може да се убрза комешањем воде...

И кесице с шећером се лагано испразнише, што је вода више у њих продира. После десетак минута кутија од цигарета исплива на површину.

— Ето, драга господо, тако раде наше птичице. Пошто избаце сандуке у море, они мирно отплове даље а сандуци се после 2 до 3 дана појављују на површини

где их очекују саучесници, вероватно маскирани у обичне рибаре.

Неколико недеља после овог разговора Колет је на „Одисеју“ пловио према Истамбулу, првој луци где ће се брод зауставити на свом повратку у Лондон, преко Ђенове и Марсеја. На 6 часова испред Истамбула, Хартман и Милер бацали су тешке сандуке у воду.

ОПЕРАЦИЈА «ЂЕНОВА»

Колет, који је сакривен пратио ток операције, и сам је бадио у море кутију облепљену црном гумом у којој се налазио минијатурни транзисторски радио-одашљач на батерије који је могао читаво 72 часа непрекидно да емитује сигнале и тако открије тачан положај сандука у мору. Полицији је остало само да постави заседу и упеча „рибаре“. Већ је било договорено да полицијци патролирају у обичном хеликоптеру који би безазлено надлетао обележено место све док се не појаве саучесници и са сандуцима пређу у италијанске територијалне воде. Тада би хеликоптер дао знак брзим полицијским чамцима који би лако похватили бандите. Тако су припреме за операцију „Ђенова“ биле срећно окончане. Остало је још да се среди операција „Марсеј“. То је био Соколов посао.

Његов задатак састојао се у томе да по сваку цену спречи бацање сандука с лажним францима у море јер је било неопходно да Хартман и Милер буду ухваћени на делу, то јест, да брод уплови у Марсеј с фалсификованим новцем. Колет је, значи, морао сам самцијат да заузме брод „Одисеј“!

На 10 миља испред француских територијалних вода капетан и официр spremали су се да ступе у акцију. Колет је био сакривен у близини капетанске кабине стежући дршку револвера у цепу. Из кабине је, на његово велико изненађење,

СКРИВЕН НА ГОРЊОЈ ПАЛУБИ ИНСПЕКТОР КОЛЕТ ПОСМАТРАО ЈЕ ХАРТМАНА И МИЛЕРА.

изишао сам Хартман носећи један сандук према мосту. Колет је одлучио да ризикује, без обзира што је Милер могао сваког часа да се појави. Није смео да губи време.

ЗАДАТАК ЈЕ ИЗВРШЕН

— Руке увис и даље од тих сандука! — викнуо је Хартману.

— Ах, бедниче, од почетка си ми био сумњив! Ко си ти?

— Жан Колет, инспектор Интерпола! Чим уђемо у територијалне воде, на брод ће се попети десетине полицајаца.

— Баци револвер и не мрдај! — зачу Колет иза својих леђа, и без речи послуша.

Иза њега стајао је Милер и држао га на нишану. Тако је прошло неколико секунди. Изненада, Колет се баца према њему и једним директом сруши га на под. Али ни Хартман није стојао скрштених руку и док је Колеу срећивао Милера успео је да се домогне баченог револвера. Оклевао је, међутим, да пуца бојећи се да не разбуди посаду. Сматрао је да је паметније некако везати Колета и скренути брод даље од територијалних вода.

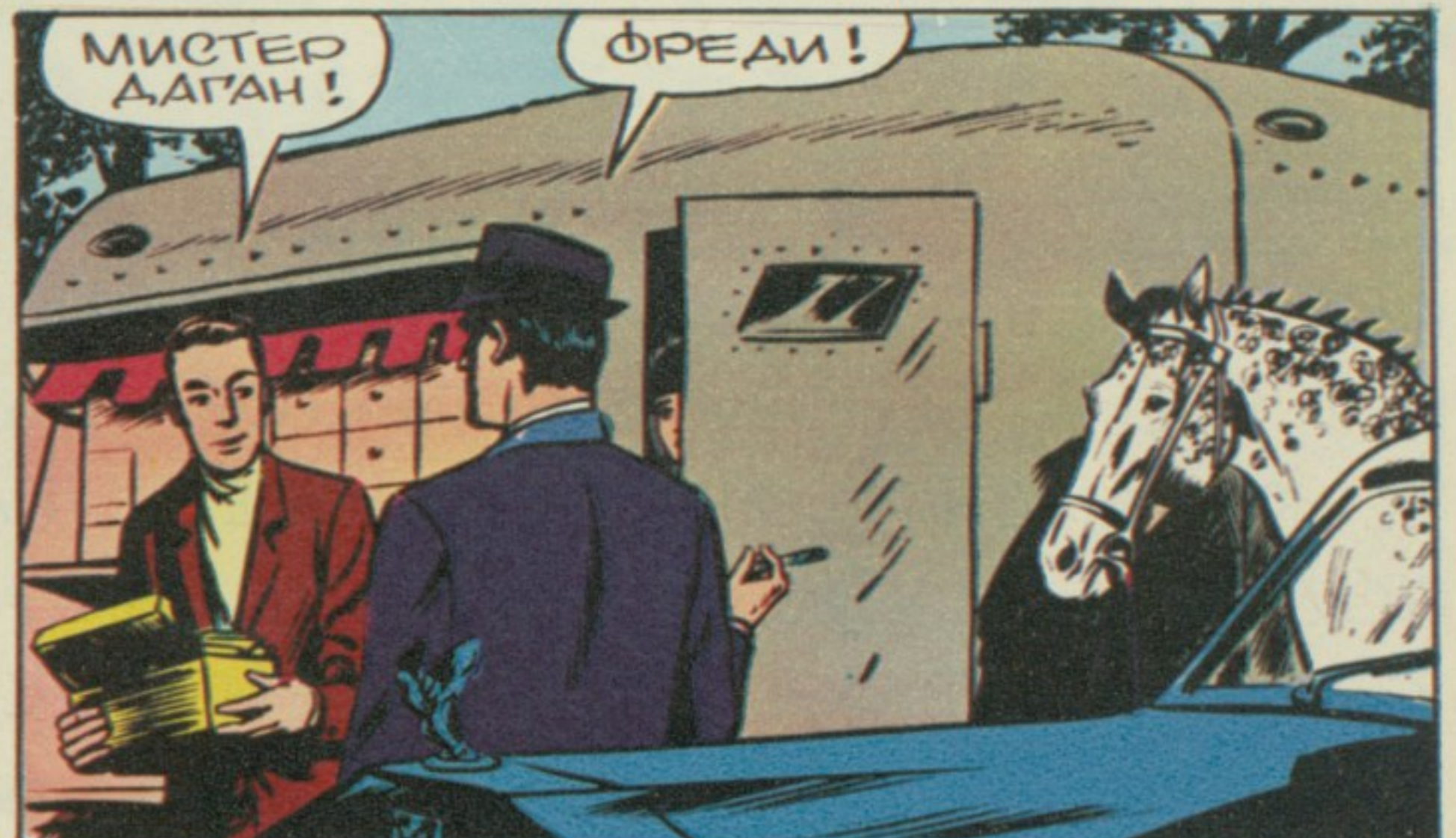
— Држите га, поручниче! — чуо је изненада заповест и нагло се окренуо. Наравно, то је било само Колетово лукавство.

Тај тренутак, међутим, био је довољан инспектору да се баца на њега и разоружа га.

Колетов задатак био је извршен. Кривце је у Лондону прихватио Скотланд јард и одвео их на сигурно место, заједно с осталим члановима ове опасне фалсификаторске банде.

КОЊ У СВОМ ФЛАНЕЛСКОМ ОДЕЛУ

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

ОХ, ФРЕДЕ!
ПАРК ЈЕ ТОЛИКО
ЛЕП... МОГЛИ БИСМО
ОВАДЕ ДА
РУЧА-
МО!

ИМА ТУ ЈОШ
МНОГО
ЛЕПШИХ
МЕСТА... И
ЗАНИМЉИ-
ВИ-
ВИ-
ДИХ!

ШТА
КАЖЕШ
НА
ОВО?

ВАС ДВЕ
ОСТАНИТЕ У
КОЛИМА... ДОК
ЈА ОДБЕРЕМ
НАЈЛЕПШЕ МЕСТО
ЗА ИЗЛЕТНИЧКИ
РУЧАК!

ХЕЈ! ДОБИТЕ ОВАМО!
НАШЛО САМ МЕСТАШЦЕ
НЕ МОЖ' БИТИ
ЗАНИМЉИВИЈЕ!

'АЈДЕ,
ЗЛАТО!
ДА ВИДИ-
МО ХОЋЕ
ЛИ СЕ И
НАМА
СВИДЕ-
ТИ!

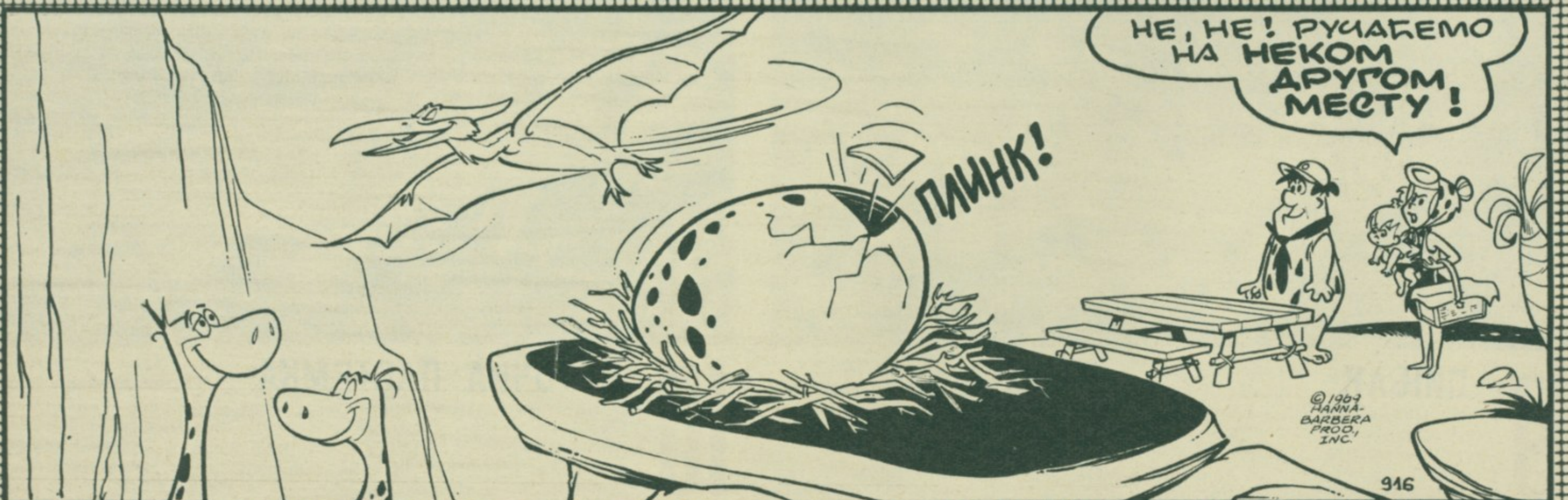
ОХ... ФРЕДЕ!
ПА ЈА ТУ
НЕ БИХ
МОГЛА
НИ ЗАЛОГАТ
ДА ПРОГУ-
ТАМ!

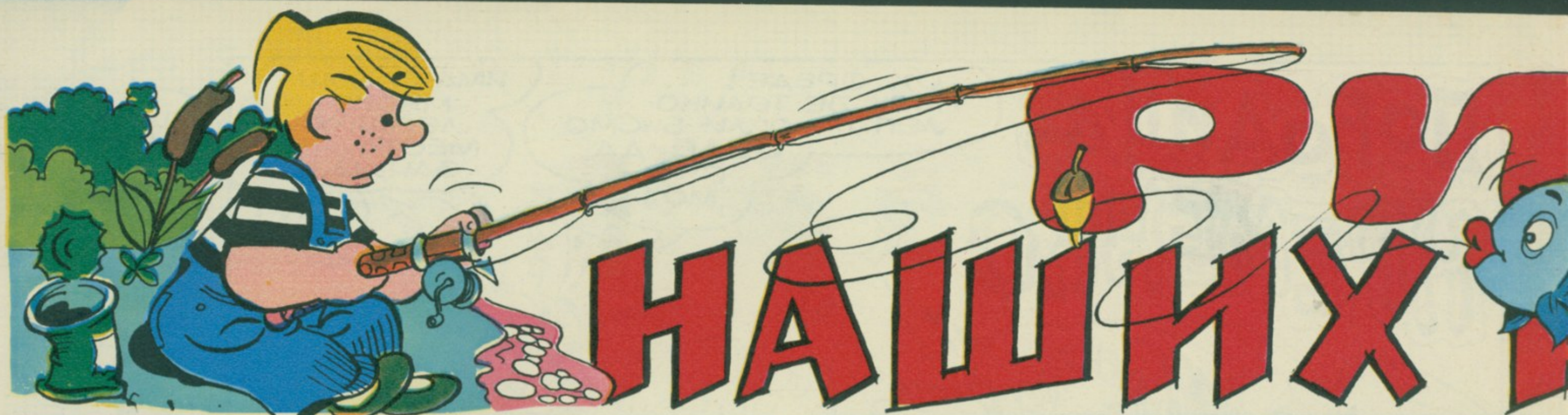
АЛИ, ВИЛМА...
ЗАР У ТЕБИ
НЕМА НИ
ТРУНКЕ
РАДОЗНА-
ЛОСТИ?

РАДОЗНАЛА ЈЕ-
САМ... АЛ'
ТОЛИКО
ИПАК
НИСАМ!

НЕ, НЕ! РУЧАЋЕМО
НА НЕКОМ
ДРУГОМ
МЕСТУ!

1 ШАРАН Пљоснато и заобљено тело прекривено је крупним крљуштима. Обично је тамносребрнасте боје са златножутим нијансом. Живи у свим низијским рекама и језерима. Воли дубља муљевита места где расте барско биље и задржава се у мирнијим токовима реке. Живи у јатима. Драгоцен риболовни трофеј. Пеца се на глисту (црвену или златасту), а најбољи мамац за шарана су ваљци од куваног кукурузног брашна и зрно младог кукуруза.

2 СОМ Велика глава, огромна уста испуњена ситним зубима. Тамносива боја његових леђа постепено прелази у светлосиву и мраморасточарену на боковима. Трбух му је жућкаст. Тело без крљушти. Два велика брка расту изнад горње, а четири мања испод доње чељусти. Живи у свим низијским рекама дунавског слива. Усамљеник великих дубина. Лови се на веће глисте, пијавице, ровце, а воли и живу рибицу као мамац. Најбоље се лови ноћу.

5 КЕЧИГА Изузетна риба. Живи углавном у Дунаву и доњим токовима његових притока: Саве, Драве и Тисе. Глава јој је издужена у шиљак којим тражи храну. Безуба уста се налазе с доње стране главе. Испред уста су израсла четири брка. Бакарнорумена боја на леђима постепено постаје светлија на трбуху. Уздуж тела, поређане у пет редова, израсле су окоштале квржице које се завршавају шиљцима. Најбољи мамац — ларве водених инсеката.

6 МРЕНА Дугуљасто и обло тело прекривено ситним, густо збијеним крљуштима. Изглед јој обележавају четири брчића израсла на горњој чељусти уста. Сивкастозелена боја по леђима тамнија а на боковима светлија, трбух беле боје. Има је у свим рекама. Воли брзу и хладну воду, каменито, шљунковито или песковито дно. Живи у јатима. Лови се на глисту, инсекте или сасвим малу рибицу. Добри су и ваљци од сира и теста. Пазите, њена икра је отровна.

9 ЛИЊАК Пљоснато тело прекривено је веома ситним крљуштима чврсто прираслим уз кожу. Поред уста има два мала брка. Боја зависи од околине у којој живи, најчешће је жута или маслинастозелена. Лењ је и тром али опрезан. Живи у свим спорим рекама а највише у мочварама и барама, јер воли муљ и водено биље. Лови се на разне глисте, ларве воденог цвета (бубе), мекши сир, ваљке од умешеног кукурузног брашна. На удици је борбен.

10 ПОТОЧНА ПАСТРМКА Уста оштро засечена, наоружана зубима. Боја зависи од околине у којој живи. Углавном је маслинастозелена, трбух бео. Лако се препознаје по црвеним пегама расутих по телу. Живи у хладним, бистрим и брзим потоцима, планинским рекама и језерима. Опрезна је и лукава, али је и халапљива и радознала, па је то шанса за риболовце. Изузетан риболовни трофеј. Мамци: вештачке мушице и варалице. Забрањен лов на природне мамце.

РИБЕ ПЕЧАКА

ЗА ТАЧАН ОДГОВОР – ПЕЧАЧКИ ПРИБОР!

Изрежите купон (горе, десно), залепите га на дописницу и поред њега напишите одговор на ово питање: **КОЈА ОД ОВИХ ОВДЕ ОБЈАВЉЕНИХ РИБА ДОСТИЖЕ НАЈВЕЋУ ТЕЖИНУ?** Ставите своју адресу и одмах пошаљите дописницу „Политикином забавнику“, Београд, Македонска 29. Међу онима који тачно одговоре, на срећу ће се извући победник коме припада награда: прибор за пецање — (један чеокр, машина, и један печачки штап).

РИБЕ

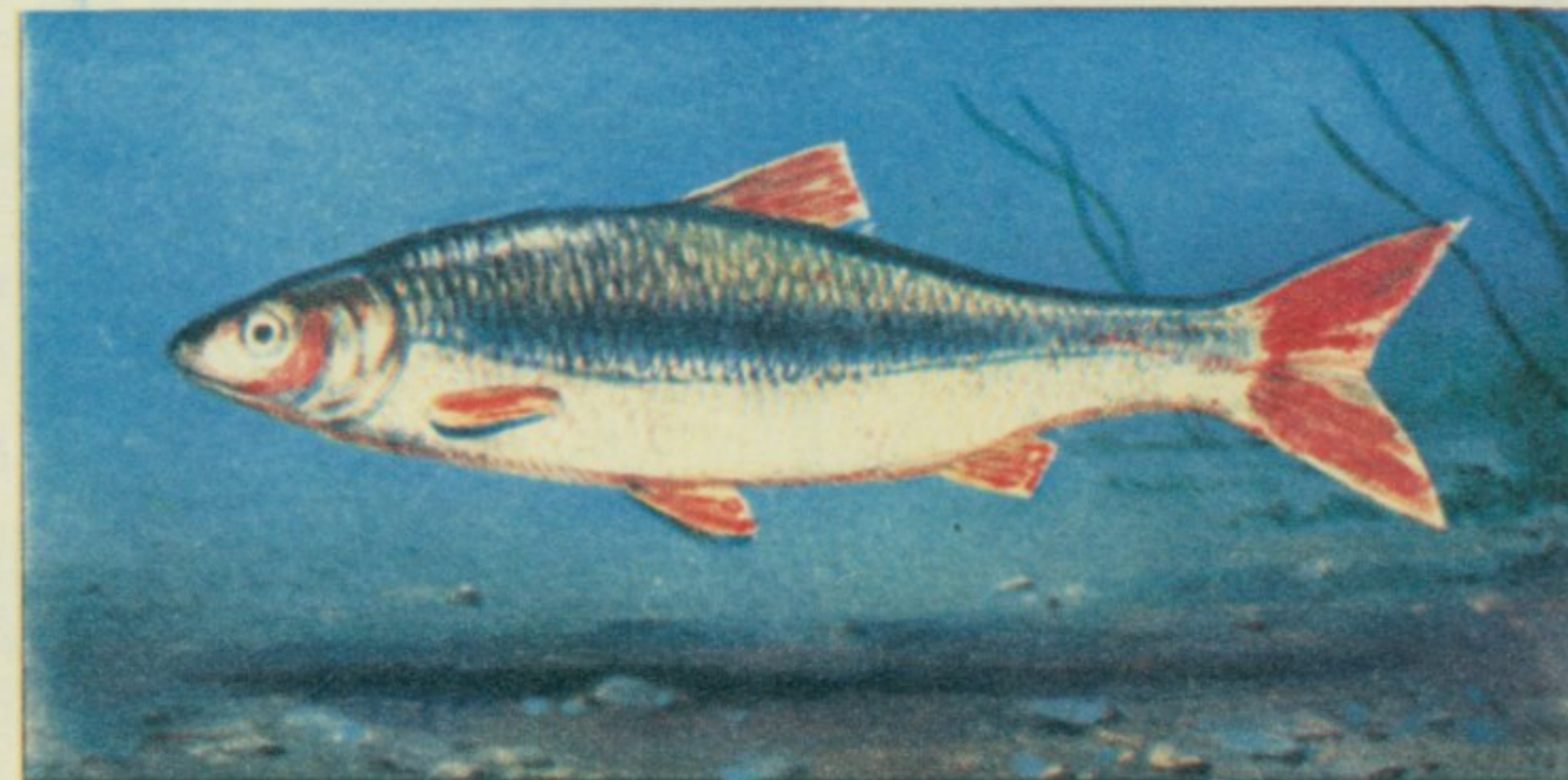
3 ШТУКА Издужено и обло тело прекривено је ситним крљуштима. Боја тела је прилагођена средини у којој живи. Издужене и дубоко засечене чељусти пуне су оштрих и опасних зуба. Живи у многим рекама, неким језерима, каналима, барама и мочварама. Скрива се у барском биљу, иза пањева, клада, стубова и одатле вреба плен. Интересантан риболовни трофеј. Лови се на варалицу, а исто тако и на живу рибицу закачену као мамац.

4 СМУЉ Витко тело сребрнасте боје, тамне попречне пруге и мрље преко бочних страна. Уста велика са jakim и оштрим зубима. Живи у скупинама у свим већим рекама дунавског слива. Не воли брзу воду, тражи песковито тло, веће дубине где има добрих склоништа. Већи примерци живе даље од обале, али понекад у вечерњим сатима долазе у плићак. Прождрљив је иако опрезан. Лови се на живу рибицу, црвену глисту и жабицу.

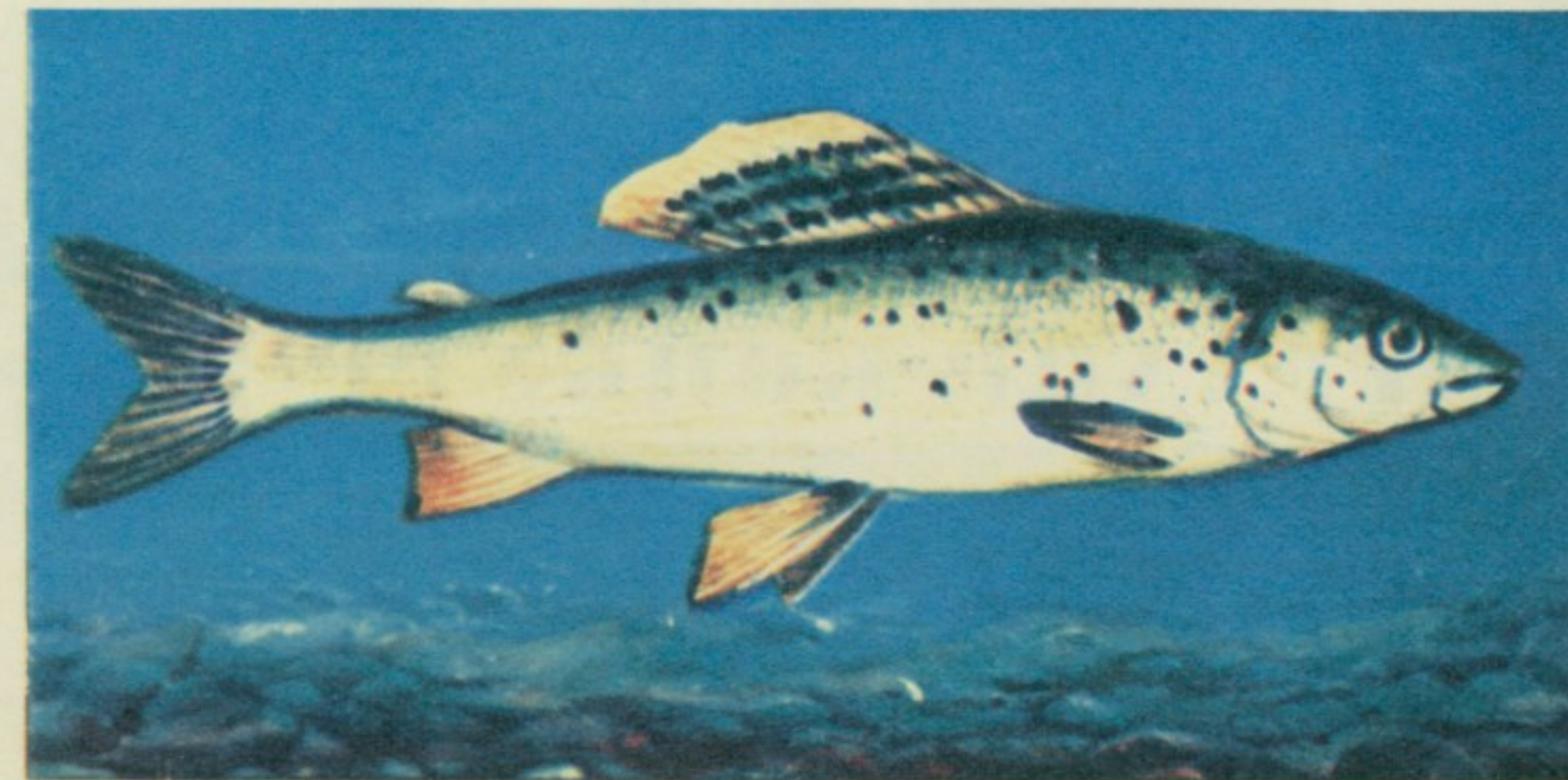
7 ГРГЕЧ Обло тело је прекривено ситним назубљеним крљуштима. У великим устима поређани су ситни оштри зуби. На рубу шкржних поклопаца има две бодље, а леђно пераје у случају опасности се лезасто шири и оштре бодље спасавају му живот. Складан прелив боја (сива, жута, зелена, румена и бела), лепо га красе. Има га у свим рекама где је ток спорији а вода топлија. Познат је прождрљивац и лако се лови на све мамце. Живи у јатима.

8 ЦРВЕНПЕРКА Тело јој је златножуте боје а пераја скерлетноцрвена, по чему је и добила име. Живи у великим скупинама у језерима, барама, каналима али и у већим рекама тамо где је ток најгиши. Радо борави и у речним рукавцима, нарочито ако има воденог биља. Прождрљива је и лако се лови на све врсте мамаца. Дobar риболовац у току дана ухвати и по сто црвенперки, па је погодна као трофеј на риболовним такмичењима.

11 ДУЖИЧАСТА ПАСТРМКА Слична поточној, али јој је тело шире и дуж бокова јој се протеже широка пруга дугиних боја. Ишарана је црним пегама. Увезена је из Калифорније па је још зову и „калифорнијска“. За разлику од поточне лако се прилагођава топлијим низијским водама. Изванредна за јело и редак је риболовни трофеј. Лови се на вештачке мушице и мање варалице (лептирице). Лов на природне мамце је забрањен. На удици је изузетно борбена.

12 ЛИПЉАН Тело прекривено крљуштима сребрнасте боје са златастим одсјајем. Ситне тамне пегице поређане су у редове. Живи у бистрим, хладним и брзим планинским водама и у већим рекама које имају шљунковито дно. Борави у јатима и права је луталица. Опрезан, брз и окретан стална је мета риболоваца. Најбоље се лови на вештачку мушицу, а нарочито на имитације оних мушица које се роје око воде где се липљан лови.

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА

4. КО ЈЕ УБИЦА?

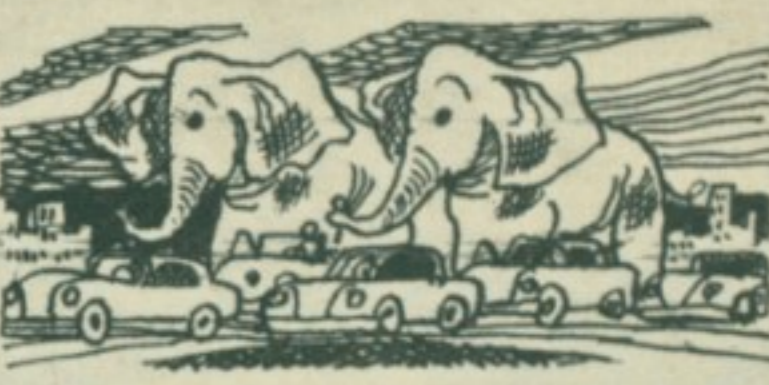

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

недавно је на зиду древне базилике Свете Марије Велике откривен календар с много прецизних података из паганског Рима и сликама из пастирског живота. Зид с овим календаром није још цео ископан.

пре извесног времена Парижани су могли да виде на Јелисејским пољима чудан приказ. Усред огромне поворке аутомобила и осталих возила — достојанствено су се

кретала два слона. Слонови су пратили туниског амбасадора у Паризу М. Масмудија, који је на овај начин најавио отварање националног туниског ресторана у Паризу.

у близини реке Индигирке у Сибиру, копачи злата пронашли су на дубини од 8 до 9 метара скелет коња изванредно добро очуван. Научници

сматрају да се коњ ту налази већ 15 до 20 хиљада година. Досад је то једини проналазак ове врсте на свету.

немачки полицајци из провинције Шлезвиг-Холштајн имали су много муке да пронађу краве које су у последње време нестајале. Због тога су затражили од фармера да опишу своје краве и волове или да дају њихове фотогра-

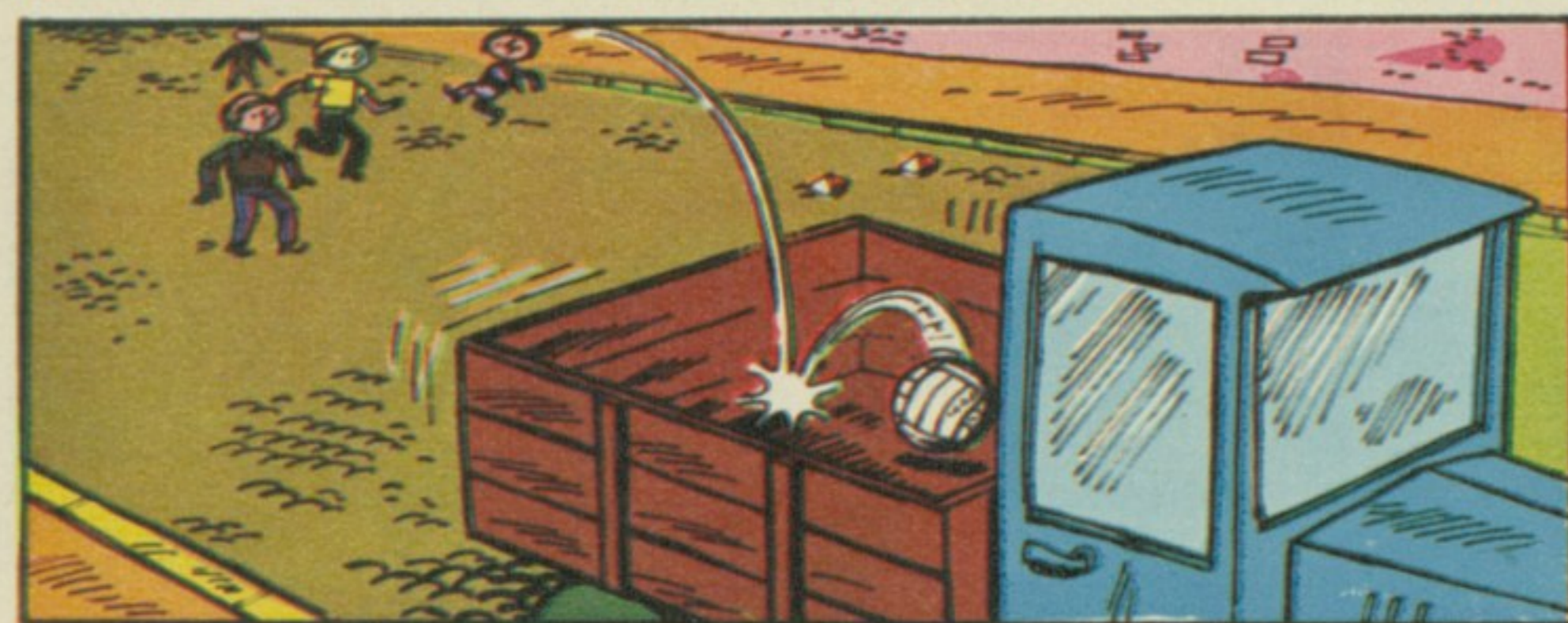
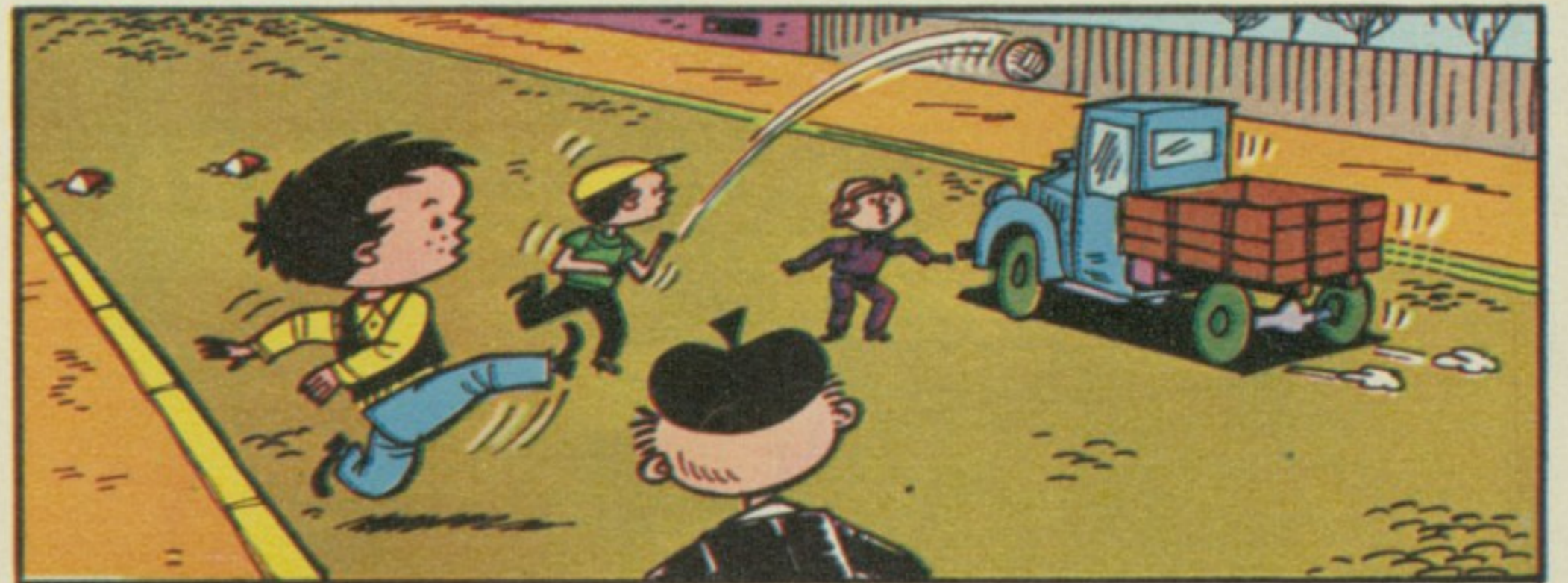
фије да би у случају крађе могли лакше да их пронађу. Међутим, како каже полицијски комесар из Нојминстера, ни после тога нису имали много среће. На пример, један фармер коме је недавно нестала крава, написао је следеће: „Имала је четири ноге, реп и пар рогова“.

НАГРАДНИ КОНКУРС: БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ! КО ЈЕ УБИЦА?

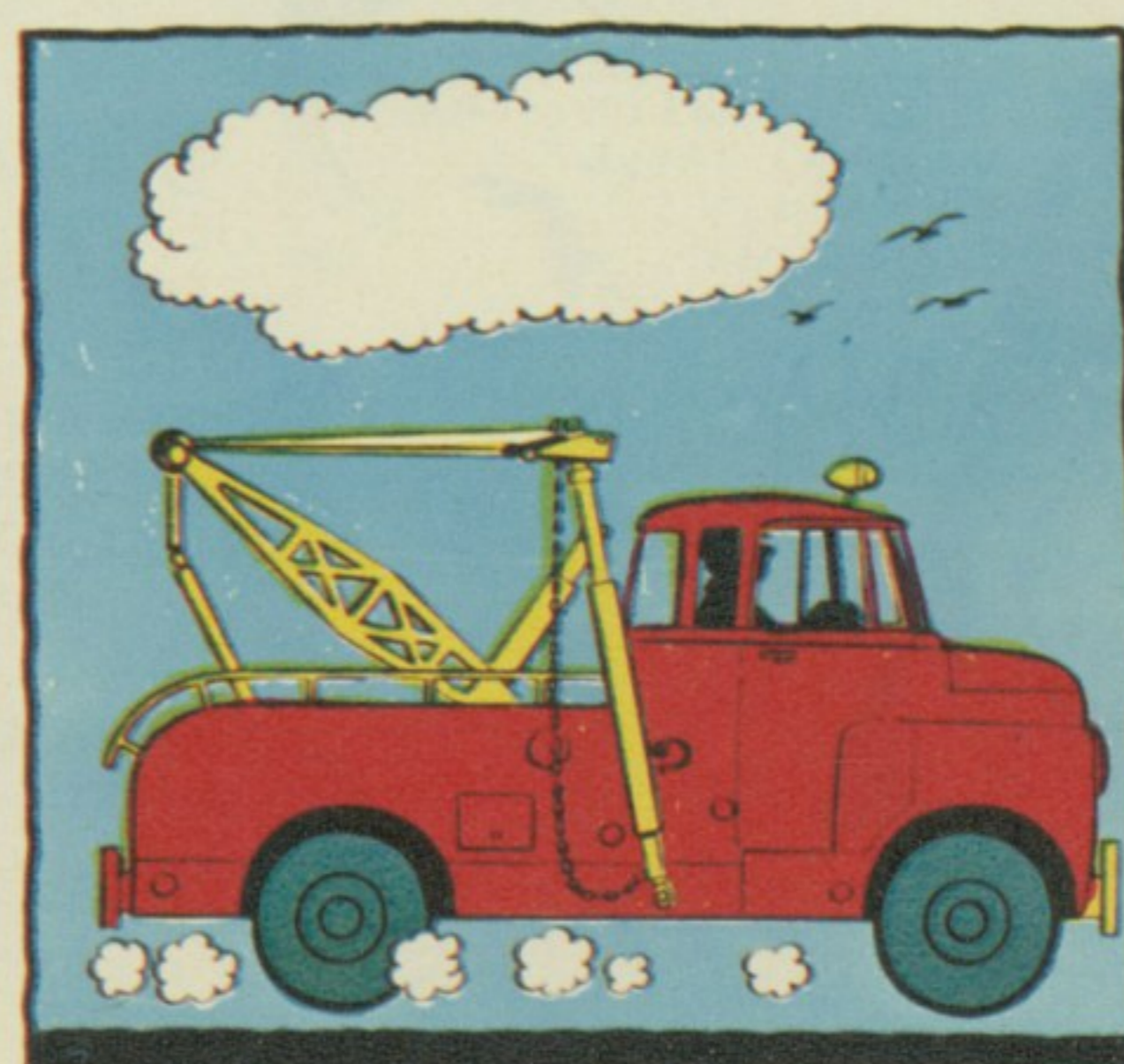
Сачувајте купон „Детектив 4“ (надамо се да сте сачували и претходна 3 купона). Залепите на крају конкурса сва четири купона на једну дописницу. Поред сваког купона напишите име кривца кога је инспектор Марин ухапсио у детективском задатку на који се купон односи. Дописницу са четири купона пошаљите „Политикином забавнику“, Македонска 29, Београд. Међу онима који пошаљу на крају овог конкурса тачне одговоре извући ће се на срећу добитници следећих награда:

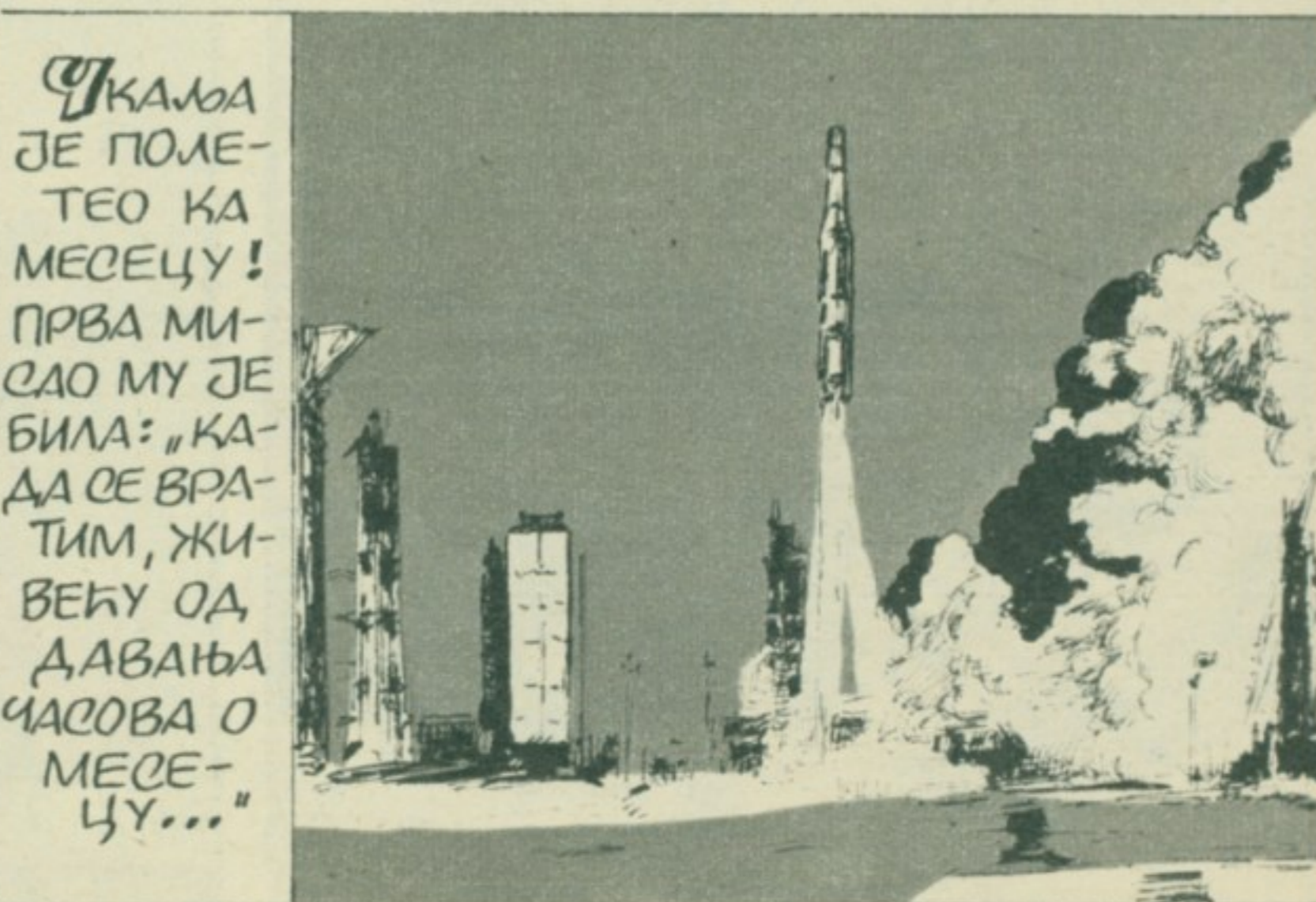
ДЕТЕКТИВ 4

ДЕНИС ШАМПИОН

ЧКАЉА НА

МЕСЕЦУ

ТАКО! СВЕ ЈЕ ТУ:
ОД ЛУБЕНИЦЕ,
ТЕТОВЦА И ЧОР-
БАСТОГ ПАСУЉА
ДО Ц-ВИТА-
МИНА!

ХАМО, ЧКАЛА!
ОБАВЉАТЕ
ЛИ НАУЧНА
ИСТРАЖИ-
ВАЊА?

БАШ САМ УСТА-
НОВИО ДА САМ
СЕ ДАМ ПУТА ЛАКШИ
НЕГО НА ЗЕМЉИ!
ОБАВЕСТИ НАУЧНИКЕ:
И БЕВАПЧИКИ СУ СЕ-
ДАМ ПУТА ЛАКШИ
НА МЕСЕЦУ!

ЗАШТО СТЕ ПО-
НЕЛИ НА МЕСЕЦ
ЛУБЕНИЦУ?

У ШКОЛИ МИ
ЈЕ УЧИТЕЉ ТУ-
МАЧИО МЕСЕ-
ЦЕВЕ МЕНЕ ПО-
МОЉУ КОРА ЛУБЕ-
НИЦЕ, ПА КО
ВЕЛИМ ЗА
СВАКИ СЛУ-
ЧАЈ...

ШТА ЋЕ ВАМ ПРИБОР ЗА
ПЕЦАЊЕ?

МОЖДА
ЋУ НА ПО-
ВРАТКУ ПРОКИ КРОЗ
САЗВЕЖЂЕ
„РИБА“...

ОБАВЕСТИ НАЈЗАД
ЧОВЕЧАНОСТВО ИМА
ЛИ ЖИВИХ БИГА
НА МЕСЕЦУ!

ОСИМ КРА-
ТЕРА И ОБИХ
ЧИНОВСКИХ
ПЛАНИНА
ОВДЕ НИ-
ЧЕГА НЕ-
МА!

А КО СМО
МИ?

ЈА...
ОВАЈ...

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

АЕ, АЕ! НЕ БОЈТЕ СЕ!
ЈА САМ ОДЛИЧАН ПОМОРАЦ И НАПРАВИЉУ ОД ВАС НАЈБОЉУ ПОСАДУ НА СВЕТУ!

ОХ! РАЗУМЕМ! СМАТРАТЕ ДА О ТОМЕ ТРЕБА ДА РАЗМИСЛИТЕ! НЕКА БУДЕ... ПРИЧЕКАЈУ!

ДУГО ЈЕ СИТУАЦИЈА ОСТАЛА НЕИЗВЕСТНА...

У СВАКУЊЕ, ЖИВЦИ СУ ПОПУСТИЛИ...

СИЛАЗИТЕ! ДОСТА СТЕ РАЗМИШЉАЛИ! СИЛАЗИТЕ КАД ВАМ КАЖЕМ!

БАМ!
СВИ НА СВОЈА МЕСТА!

ДИВЉАК!

МОЈА ЛУЛА!

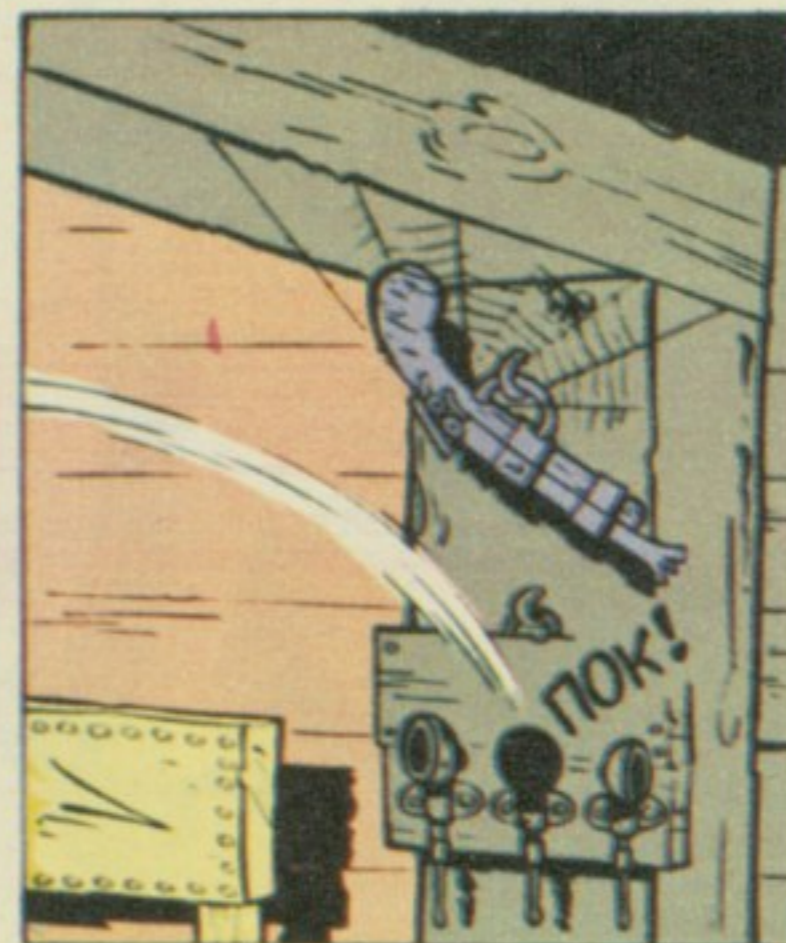
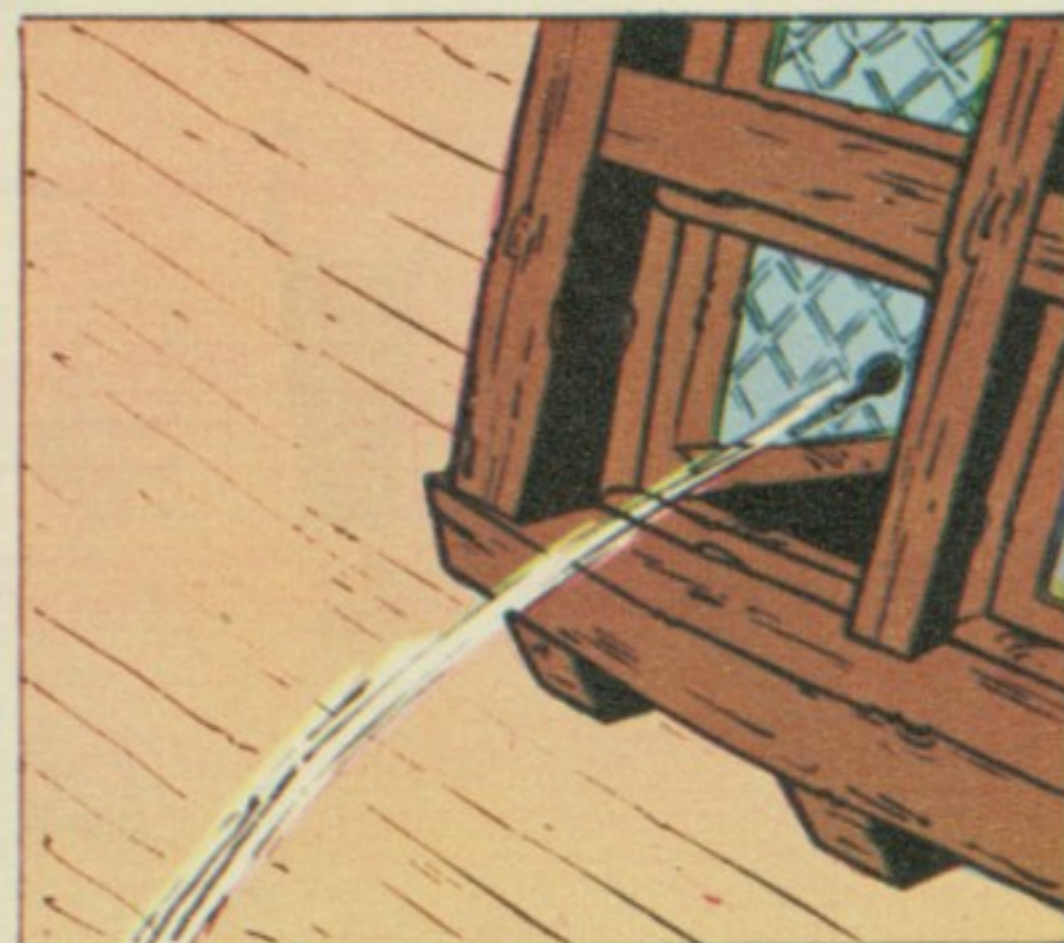
ПЛОП

ХУУ-У-У-УУУ!
МОЈА ЛЕПА, СТАРА ЛУЛА! УСПОМЕНА ОД МОГ ПРАДЕДЕ! НА ДНУ МОРА... ХУ-У-У-УУУ!

ПОПЕ!

ПОК!

МРАЧЊАКЕ ЈЕДАН! ДА ЗБОГ ТЕБЕ ОСТАНЕМ БЕЗ ОНОГ ШТО МИ ЈЕ НАЈДРАЖЕ НА СВЕТУ! ЗАЖАЛИВЕШ ТИ ЗБОГ ТОГА!

ОЧИ У ОЧИ СА ЗМИЈОМ

РАЗМИШЉАО САМ ШТА ЈЕ ТЕЖЕ:
СМРТ ИЛИ ОВО УЖАСНО ИШЧЕКИВАЊЕ?

Зовем се Здравко Перван и родом сам из Читлука у Херцеговини, а ис причаћу вам један истинити догађај који сам доживео летујући код својих на селу.

Тек је почело свањивати кад смо кренули на планину Тртлу, где се, неколико сати удаљено од села, налази наше кромпириште. Пошли су моји родитељи, мали брат Перица са својом неизбежном фрулицом у коју је престано свирао, и ја. Јутро је било угодно, мада је успон био оштар. Уживали смо у свежем зраку. Али касније је бивало све топлије, јулско сунце постајало је све жешће. Камењар по којем смо газили уснијао се. Врућина је постала несносна, све се живо склањало у хлад. И ми смо зашли под храстове али смо продужили даље до мале чистине окружене шумом. Тамо је наше кромпириште. Требало је vadити кромпир по највећој жези!

ОПАСНОСТ ВРЕБА У ХЛАДОВИНИ

Најрадије бисмо се сви били извалили у хлад, али смо најпре морали да обавимо посао. Тешко је радити по жези, па смо запели да што пре завршимо. Око подне је сав кромпир био ископан.

Признајем, године које сам провео у граду оставиле су траг. Одвикао сам се од рада у пољу — особито под таквим условима и после напорна пешачења по камењару. Кад је и последњи кромпир био изваћен, као да ме је сва снага напустила — једва сам се отетурао до старог храста који је око себе широко примамљиву дебелу хладовину.

— Опасно је сада, за ових врућина, лећи у хладовину, поготово у шуми. Не знаш што се може догодити! — упозорио ме је отац док је с мајком седао мало постранце. Мајка је вадиле храну што смо је понели за обед, али мени није било до јела.

— Само ћу мало лећи да предахнем — одговорио сам оцу.

Потпуно мокар од зноја, прахан и прљав, спустио сам се на тло и опружио. Истога часа успавао ме је тешки умор и исцрпљеност. После-

дње што сам још чуо било је упорно свирање у фрулицу мог брата Перице.

Не знам ни сам колико сам дуго спавао. Кад сам отворио очи, сунце је било прилично удаљено од зенита. Али престао сам да размишљам о времену јер сам истог трена осетио на трбуху нешто хладно и љигаво како се мешкољи и превија. Одмах сам се досетио шта би то могло бити. Нисам се ни покренуо, само ми је поглед клизнуо преко груди. Срци су ми прошли леђима, све до ногу које ми протрнуше и одузеше се, а ја остах укочен и прикован за земљу, као да сам од камена. Само очи као да су хтеле да искоче из дупљи. Зној је стао да ми избија по целом телу.

На трбуху ми је лежала најопаснија отровница херцеговачког камењара — поскок!

Тешко је описати тренутке које сам преживљавао. Крв ми се час ледила, час врела ударала у главу. Поглед ми је нетремице био прикован уз шарено клупко на трбуху. Змија се склупчала и мировала, само јој је троугласта глава била у покрету: равномерно се клатила тамо-амо. Рошчић на глави стално се дизао и спуштао због језивог зевања змијских раља из којих су штрчала два смртоносна отровна зуба. Ни секунда није потребна да се зарију у моје тело! Управо то сам и очекивао првих неколико тренутака потпуно из безумљен од страха.

ЗАШТО НИСАМ ПОСЛУШАО ОЦА

Успео сам донекле да се смирим: понадао сам се да ме змија неће напасти ако будем потпуно миран, и најмањи покрет мишића изазвао би муњевиту реакцију поскока. Али, то је било лакше помислити него провести јер су ми живци све више поигравали а почела је и да ме обузима дрхтавица коју сам само снагом воље успевао да савладам. Грчио сам мишиће да буду мирни, а чинило ми се да ми и саме кости дрхте од језе и ужаса при погледу на змију која се одмарала на мом трбуху. Срци би ми прошли телом сваки пут кад би ми се поглед сусрео с хла-

дним, блиставим погледом по скока, али био сам као опчињен — нисам могао да скинем ока са змије.

Све сам се јаче знојио, капље су ми се котрљале челом и почеле да се сливају у очи. Трептао сам капцима, али зној ми је гризао очи.

ОТАЦ ЈЕ ЗАСТАО НЕОДЛУЧНО. ВИДЕО САМ ДА ОЧАЈНИЧКИ РАЗМИШЉА КАКО ДА
МЕ СПАСЕ.

Зашто нисам послушао оца? Ово би ме могло стајати живота. Све ме је јаче обузмиао очај. Нисам се усуђивао да подигнем главу, па нисам знао шта ради моја породица: претпостављао сам да и они спавају јер се није чула ни вечна Перичина фрулица. Изгубио сам и последњу наду, опростио се од живота и само чекао час кад ћу осе-

је неодлучно. Видео сам да очајнички тражи начин како да ме спасе.

Не могу то више да издржим. Отворио сам уста да крикнем, да урликнем — али није се ништа чуло. Остао сам без гласа. То су били најтежи тренуци, тренуци ка кве не бих пожелело да ико доживи. Тога сам тренутка зажелио смрт, било какву,

само да дође брзо, да прекине то мучење.

Ко зна зашто — можда је чуо неки сумњив шум — поскок се одједном смирио, окренуо од мене главу и загледао се у нешто.

Истог часа синнула ми је идеја: ако успем да га ухватим за врат, отпозади, зуби пуни смртоносног отрова неће ме моћи захватити.

ЖИВ САМ, ЖИВ!

Вратила ми се сва присебност, храброст и снага. Муњевито замахнух руком — поскок је скочио, али главу сам му већ чврсто држао. Скупио сам последњу снагу и скочио. Истога часа уз мене је био отац.

Каменом је здружио змији главу. Затрзала се и испружила. Њених 70 сантиметара дужине блештало је на сунцу. Још је изгледала о-

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆ ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

тита како ми змијски зуби деру кожу и забадају се у месо — смрт! Шта је теже — смрт или ово ужасно ишчекивање?

НЕ ПРИЛАЗИ!

Поскок као да је осећао моје муке и наслађивао се њима: и даље се увијао и клатио док су му се љупке блистале под косим зрацима сунца.

У потпуној тишини одједном сам чуо шум: из траве се подигао отац који је и сам одспавао обрван врућином. Мирно је погледао према мени да види јесам ли се пробудио. Крикнуо је од ужаса кад је видео да сам у смртној опасности. Полетео је према мени да ми помогне, али ја сам га зауставио преклињућим погледом и малим покретом руке. Застао

пасно, а била је само комадић коже из које је нестало живот.

Савладало ме је узбуђење. Срушио сам се на земљу и почео плакати. Жив сам, жив!

Забележила
Мирјана Концулов
насеље Руже Шулман
V—5, стан 1
Зрењанин

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

ОД ДАНАС НОВА ЕПИЗОДА:
АФЕРА КОНО!

ЈЕДАН СМРТНО
РАЊЕН ЈАПАНАЦ
ДОВУКАО СЕ ДО
ГУВЕРНЕРОВЕ
ПАЛАТЕ
У ПОРТ МОРЕСБИЈУ
И ПОШТО МУ ЈЕ
НЕВЕЗАНИМ
РЕЦИМА
ИСПРИЧАО СВОЈУ
ТАЈНУ,
ИЗДАХНУО ЈЕ...

ОВАЈ ЧАСОВНИК СА
МИКРОФИЛМОМ
НА ТОУКИЊУ ЗА
НАВИЈАЊЕ МОРА
У ТОКИО! КОГА
ДА ПОШАЉЕМ?

ЏОНИ ХАЗАРД
ЖЕЛИ ДА
ВАС ВИДИ...

У ПРИЈАТЕЉСКОМ РАЗГОВОРУ ЏОНИ ЈЕ ИСПРИЧАО ГУВЕРНЕРУ СВОЈ ПОСЛЕДЊИ ДОЖИВЉАЈ ОКО ПЛОВЕЊЕ КОЦКАРНИЦЕ...

ХМ! КАКО
БИ БИЛО
ДА ПОКУШАМ
ДА ГА НАГО-
ВОРИМ ДА
ОДЕ ДО
ТОКИЈА?!

... И САД МИ ЈЕ
СВЕГА ДОСТА!
ЗАИСТА ЖЕЛИМ
ДА СЕ
ОДМОРИМ!

ТО СТЕ
И ЗАСЛУЖИЛИ, ХАЗАРДЕ!
АЛИ, КОЛИКО
ВАС ЈА ПОЗНАЈЕМ...
НИСТЕ ВИ РОЂЕНИ
ДА СЕ ОДМАРАТЕ!

ХАЗАРДЕ,
ЈЕСТЕ
ЛИ ИКАД
ВИДЕЛИ
МИКРО-
ФИЛМ?

ПА... НЕ БИХ
МОГАО ДА
КАЖЕМ ДА
ЈЕСАМ!

ВИДИТЕ ОВУ ТАУ-
КИЊУ НА ТОУКИ-
ЊУ ЗА НАВИЈАЊЕ?
ОНА КРИЈЕ
ВЕОМА, ВЕО-
МА ВАЖНО
ОБАВЕШТЕ-
ЊЕ!

НА ТОМ КОМАДИЊУ
ФИЛМА ЈЕ ШИФРОВА-
НО ИМЕ ЈЕДНОГ ОД
НАЈВЕЋИХ НЕПРИЈА-
ТЕЉА МИРА! ЈЕДАН
ЧОВЕК ЈЕ ПОГИНУО
ДА БИ ДО ЊЕГА
ДОШАО!

ЈА НЕМАМ
КЛУЧ
ШИФРЕ!
ЗАТО ФИЛМ
МОРА У
ТОКИО!!
И ТО
БРЗО!

И ЈА ТРЕБА
ДА ГА
ОДНЕСЕМ...
СУДЕћи ПО
ВАШЕМ
ДУГОМ
УВОДУ!

МОРАМ ВАМ РЕЋИ! ТРЕБА
СПРЕЧИТИ ДЕЛАТНОСТ
ЈЕДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ
КОЈА ЖАЛИ ЗА СТАРИМ
ВРЕМЕНИМА КАДА ЈЕ ЈА-
ПАН БИО НА ВРХУЊЦУ МО-
ЋИ И ПРЕТИО ДА ОСВОЈИ
ПОЛА СВЕТА! ЊЕНИ ЧЛА-
НОВИ НЕ ПРИЗНАЈУ КА-
ПИТУЛАЦИЈУ
ЈАПАНА И...

А
ЗАШТО
БАШ ЈА
ТРЕБА
ДА
ИДЕМ
У
ТОКИО?

ЗАТО ШТО НА ВАС НЕ-
ЋЕ ПОСУМЊАТИ! ВИ СЕ
НИКАД НИСТЕ БАВИ-
ЛИ ПОЛИТИКОМ И...

ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ: ЛОЗИНКА!

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: УБИЛАЧКЕ ЛЕДЕНЕ ИГЛЕ!

СИМО БИРКАНОВИЋ ПРОНАШАО НЕСТАЛИ АУТОМОБИЛ И ОСВОЈИО НАГРАДУ!

ПОНОВО ПОЗИВАМО ЧИТАОЦЕ ДА БУДУ ПРАВИ ДЕТЕКТИВИ И ПРОНАЂУ НЕСТАЛЕ АУТОМОБИЛЕ. НАЛАЗАЧУ НАГРАДА: 20.000.— СТАРИХ ДИНАРА

СИМО БИРКАНОВИЋ, из Ријеке, пронашао је нестали аутомобил.

МИОДРАГ ВАСИЋ, из Београда, власник аутомобила.

У 909. броју „Политикиног забавника“ објавили смо бројеве украдених аутомобила и позвали наше читаоце да их пронађу. Обећали смо и награду: 20.000.— старих динара за сваки пронађени аутомобил.

Наш позив није био узалудан. Симо Биркановић, из Ријеке, пронашао је у свом граду нестали комби „Фолксваген“ БГ 187-92 и тако освојио нашу награду.

— Већ неколико месеци идући на посао — прича он — гледао сам један комби „Фолксваген“ како стоји стално на истом месту. Био ми је сумњив. И једног дана, купим „Забавник“ и прочитам бројеве украдених аутомобила. Сетих се оног комбија. Одем тамо, упоредим бројеве, и заиста, био је то украдени аутомобил. У станици милиције сам узео потврду да сам пронашао украдени аутомобил, и сада чекам „Забавникову“ награду. Врло сам срећан што сам ја био први читалац који је пронашао украдени аутомобил.

Још срећнији је Миодраг Васић, из Београда, власник украденог „Фолксвагена“ БГ 187-92:

— Аутомобил ми је украден још

1. фебруара ове године и био сам изгубио сваку наду да ћу га икада пронаћи. Да ситуација буде још трагичнија, само што сам му уградио нов мотор и за то платио 410.000 — старих динара. А кад вам кажем да за њега нисам био уплатио осигурање, па нисам могао да очекујем никакву надокнаду, јасно вам је да сам био очајан. Онда је стигао позив са Ријеке да дођем по свој аутомобил. Желео бих на овај начин да захвалим Симу Биркановићу и „Забавнику“ што су ми пронашли аутомобил.

Као што видите наш позив није био узалудан. Један аутомобил је пронађен. Због тога, ево нова три броја несталих аутомобила. Нико не зна где су сада. Можда су негде на мору, можда преко пута ваше куће у неком забаченом дворишту, на некој пољани. Будите детектив и покушајте да их пронађете. Разуме се, ономе ко у томе успе припада награда: 20.000.— старих динара за сваки пронађени аутомобил. Не заборавите само да узмете потврду од станице милиције где сте пријавили проналазак аутомобила, јер једино тако можете да добијете награду. Прави детективи, ви сте на потезу.

ЕВО И РЕГИСТАРСКИХ БРОЈЕВА НЕСТАЛИХ АУТОМОБИЛА:

PZ * 29-79

„Застава 750“, светло плаве боје.

BČ * 38-11

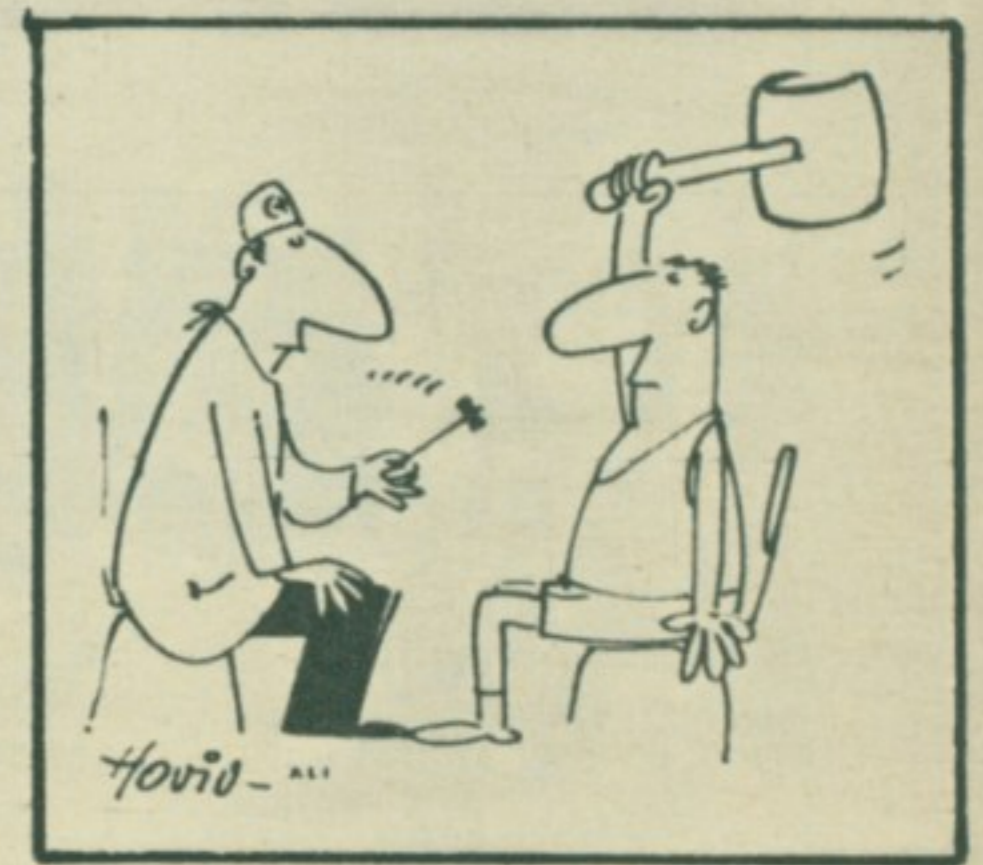
„Застава 750“, беле боје.

BG * 906-60

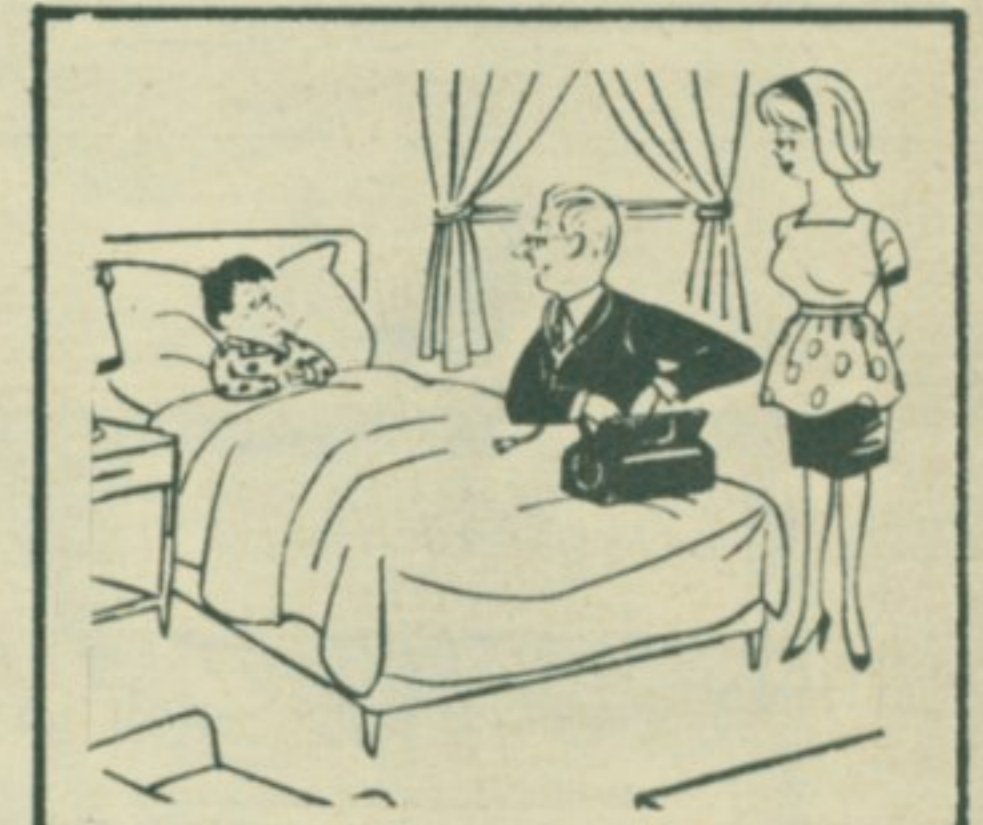

„ИМВ 1000 комби-бус“, плаве боје, кров бео.

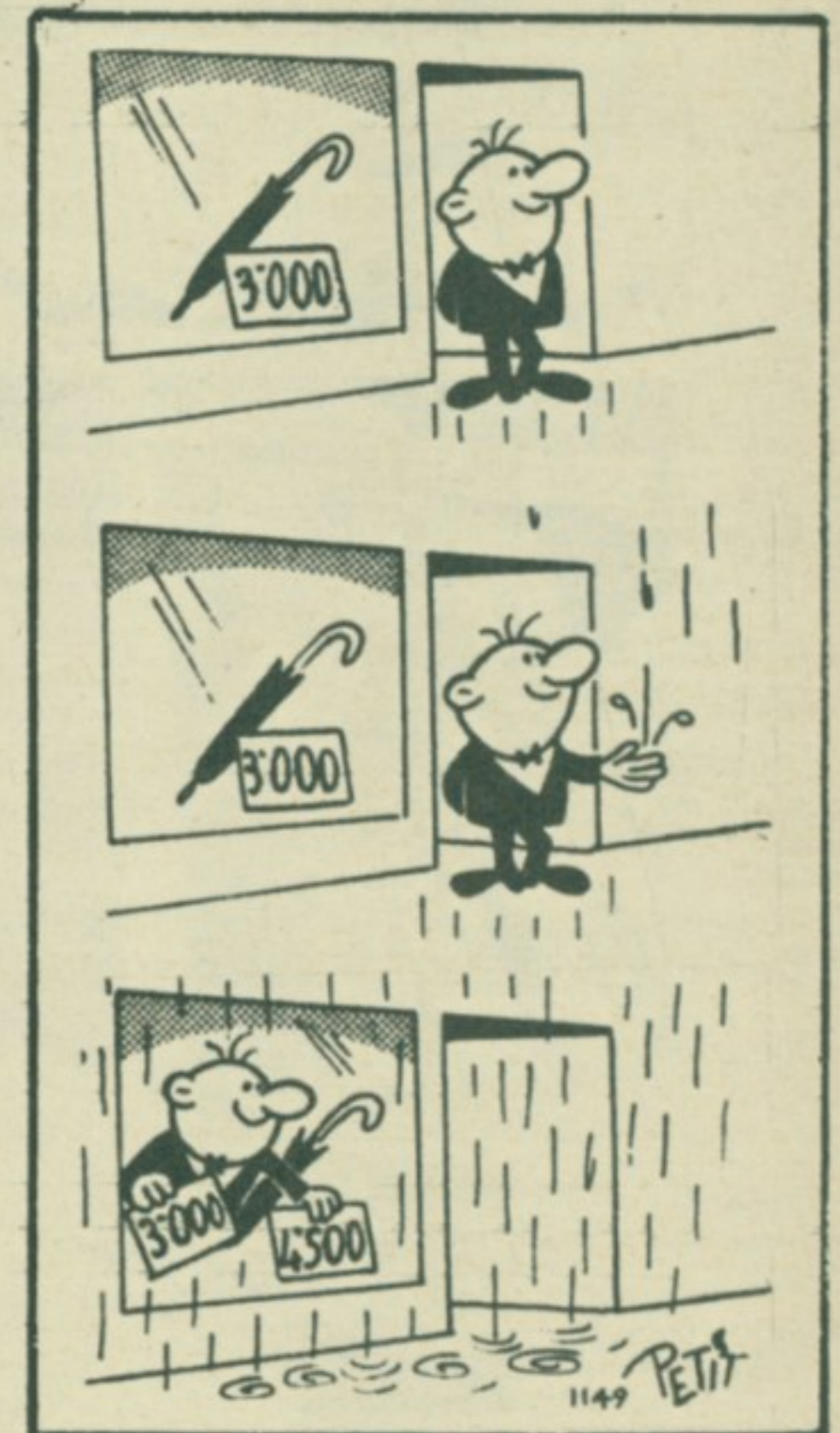
* ХУМОР *

БЕЗ РЕЧИ

— Толико си се добро претварао да морам да ти дам једну инјекцију!

БЕЗ РЕЧИ

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

КАД СЕ ЗМИЈА ВЕЋ САКРИЛА, КАСНО ЈЕ БАЦИТИ СЕ НА ЊУ ШТАПОМ
(Пословица афричког народа Ибо)

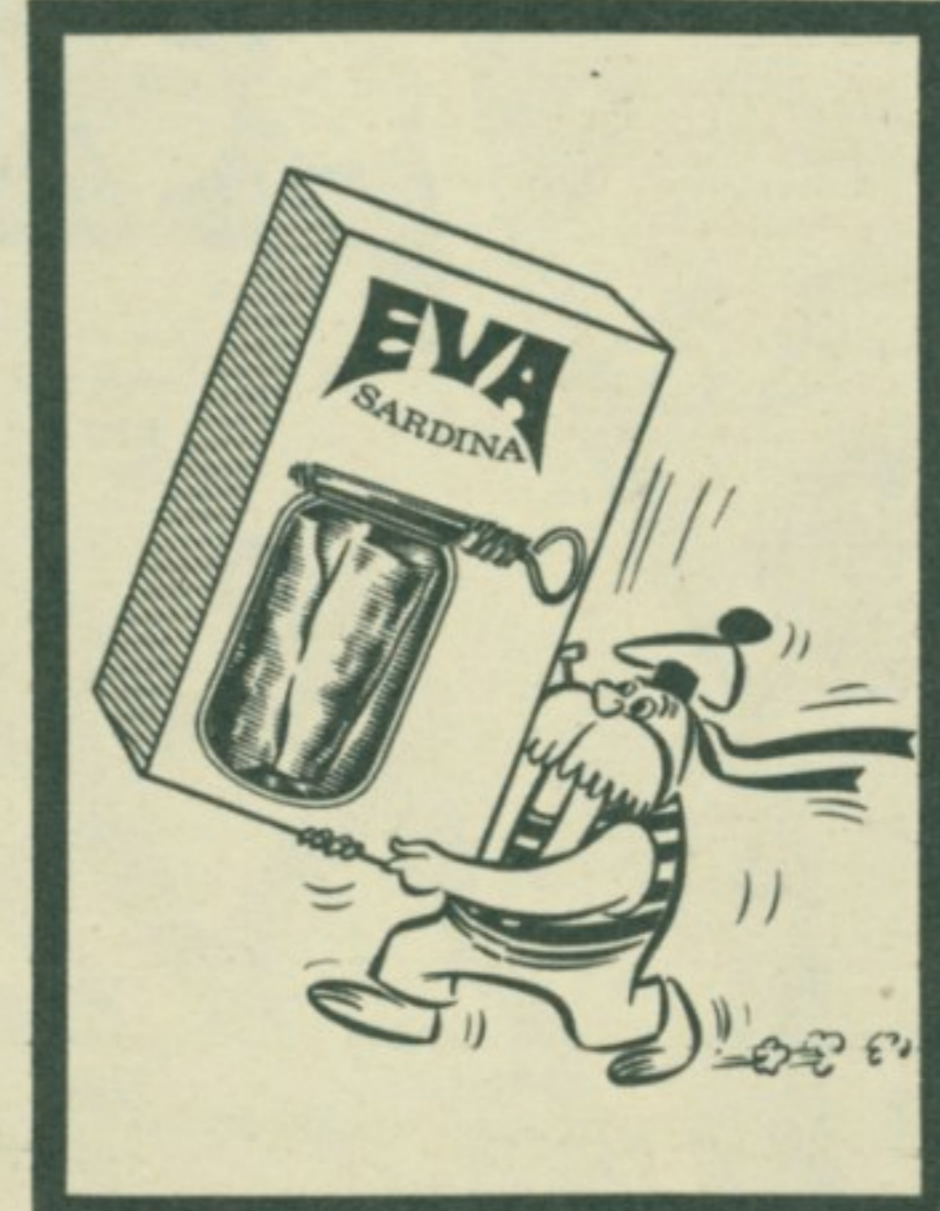
Kandit Kandit Kandit Kandit

novi prijatelj u novoj igri!

Djeco!
 Кушајте изврсну чоколаду, која носи моје име. То није само слаткиш, то је и занимљива игра у којој можете учествовати уз мало волје и умјешности и дакато уз наградни album »Dado«. Од кружница, трокута и квадрата изрезаних са страњних страна омотнице чоколaде, излјепите у album figure и очекују вас награде.

Kandit dado

Kandit Kandit Kandit Kandit

КАПЕТАН Кејт

УРАГОВИ „СОКОЛОВИХ“ КОПИТА ОДВЕЛИ СУ ДОН
ДОМИНГОВЕ ЛУДЕ ДО КАРАВАНА ...

МОЖДА И НЕЋЕ,
ЕСТЕБАНЕ ... АКО УЛЕ-
ТИМО У ПЕШЧАЊУ
БУРУ!

МИСЛИЛИ СМО ДА ЋЕ НАМ
ПЕШЧАЊА ОЛУЈА ПОМОЋИ И
ЗАДРЖАТИ КАРАВАН... АЛИ
БОЛА НЕ МОЖЕ ДА СЕ БАЦА
ПРОТИВ ОВАКВОГ ВЕТРА!

ТАЈ ЖДРЕВАЦ ЈЕ БРЗ ...
АЛИ САД НОСИ ДВЕ ОСОБЕ!
СТИЊИ ЊЕМО ГА!

ДА БИСМО ИХ
СТИГЛИ МОРАМО
ИХ ВИДЕТИ!

... А ОД ОВОГ УЗВИТЛАНОГ ПЕСКА
НЕ ВИДИ СЕ НИ ПРЕТ ПРЕД
ОКОМ!

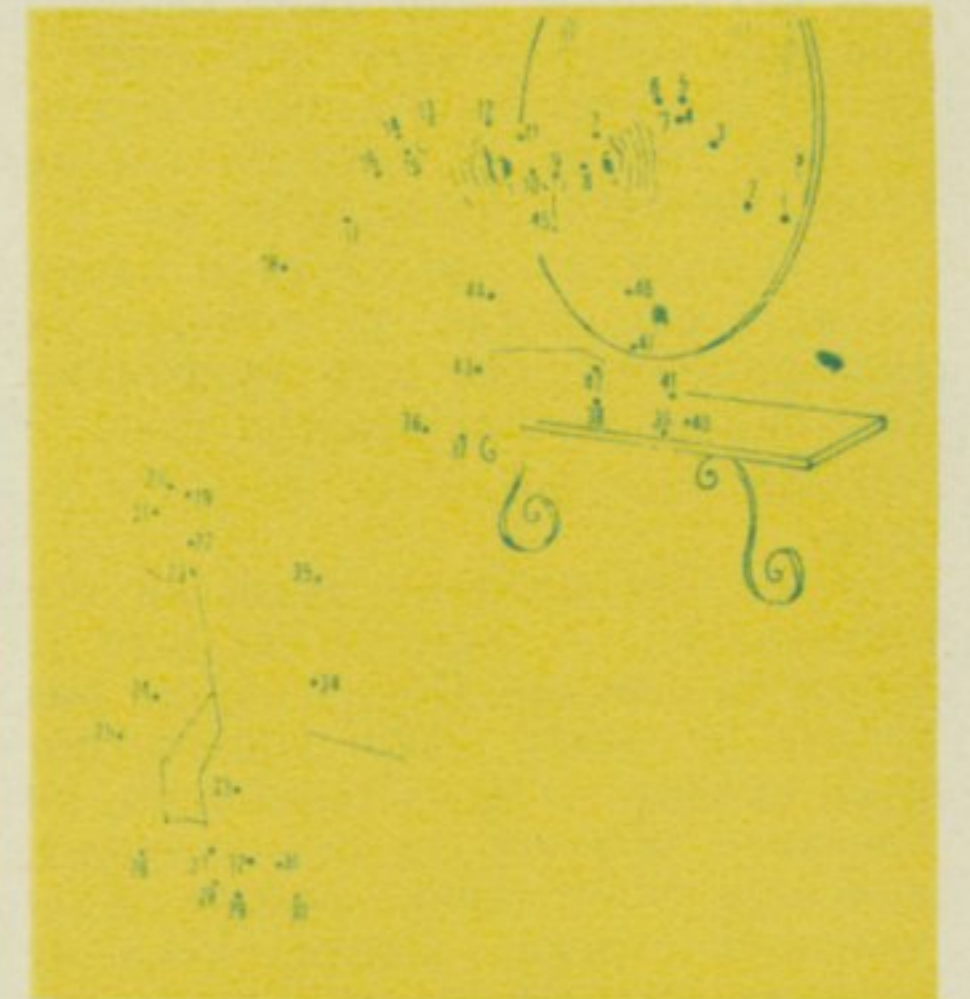
МАЛА ГЕОГРАФИЈА

Предлажемо вам да проверите своје знање из географије. То вам неће нашкодити. Покушајте, не гледајући у наш одговор, да кажете која је ово земља и да пронађете њене тачне јужне границе од четири колико је нацртао наш илустратор да би вас збунио.

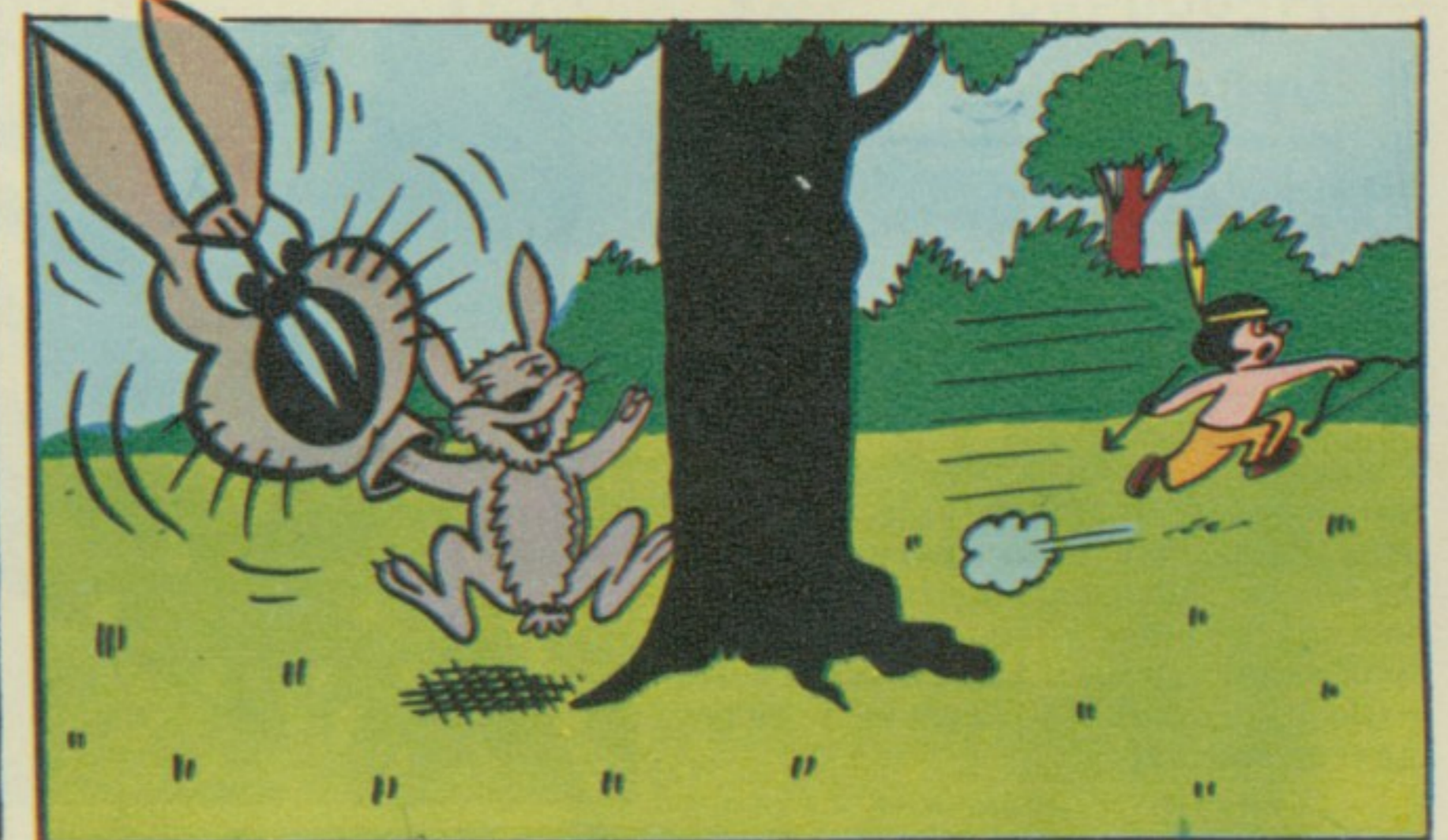
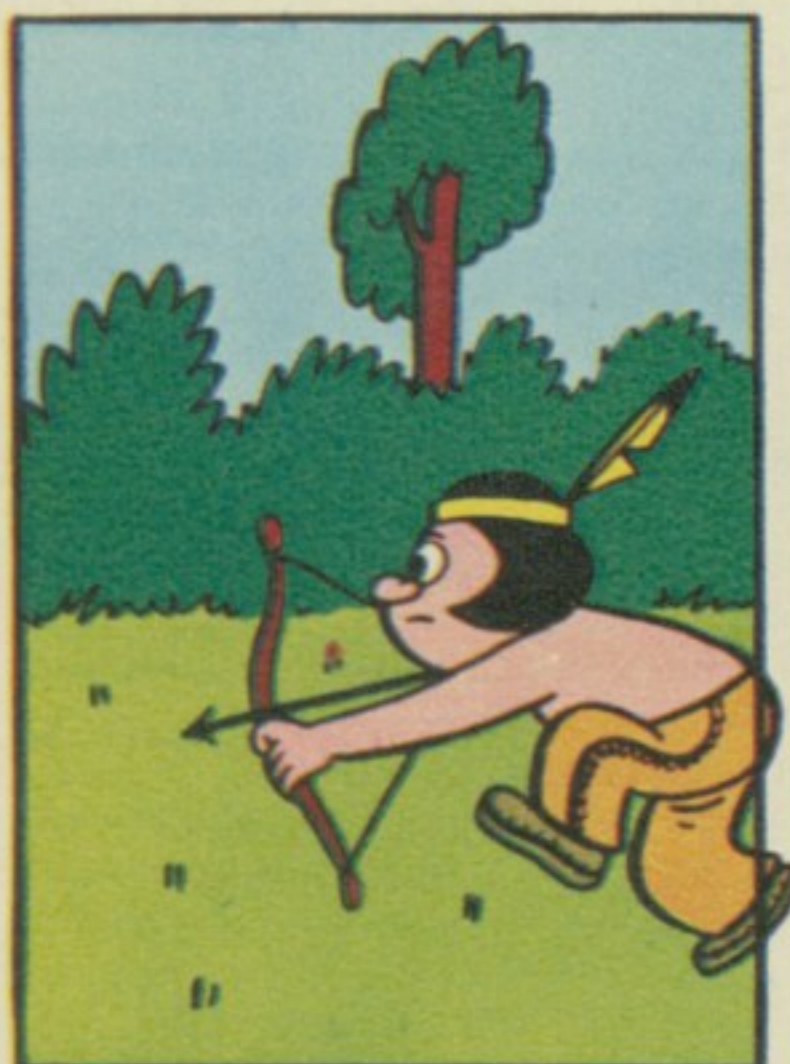
—ОДГОВОР:—

Земља на прегзу зове се Берија
а тачна граница је обележена бро-
јем 2.

ОД ТАЧКЕ ДО ТАЧКЕ

Узмите неку лепу бојицу и спојте бројеве од 1 до 47. Видећете шта ће се појавити на слици.

Ник Рајли закуца на врата у самљене куће на Лонг Ајленду, далеко од центра Њујорка. Отворио му је озбиљни старији човек.

— Ви сте доктор Џејмс Брант? — упита Рајли. — Дошао сам у вези са вашим огласом за шофера.

— Без посла сте и без новца? Не мате породицу? — упита доктор Брант замишљено одмеравајући младог, скромно одевеног човека?

— Без породице и без посла — ведро одврати Ник Рајли.

— Уђите — рече научник — мислим да ћу моћи да вас употребим.

Одмакавши се да га пропусти испред себе, доктор отвори врата на крају ходника и благо гурну Рајлија унутра. Ник се нађе у лабораторији пуној научничких апарата.

Изненада, он осети страхан ударац у потиљак и сручи се на под.

Језиб експеримент

Кад се освестио, виде да лежи на операционом столу и да су му удови чврсто стиснути челичним окловима. Доктор Брант приближавао му се гурајући пред собом апарат за анестезију.

— До ђавола, шта све ово значи? — узвикну Ник покушавајући да ишчупа руке из металних оквира.

— Објаснићу вам — одговори научник и показа му стаклену теглу испуњену густом, провидном течношћу у којој је плувала мала, сива, готово безоблична маса. — Знаете ли шта је ово? То је мозак пса, и то жив мозак. Он већ годину дана живи у овој тегли са серумом. Мислим да је иста ствар могућа и са људским мозгом. Ако је тако, то ће значити огроман прилог медицини и науци уопште.

— Шта ме се тичу ваши серуми! Све што хоћу да знам јесте зашто сте ме онесвестили и везали! — викну Ник док му се коса дизала на глави. Не мислите ваљда да ме...

— Погодили сте. Једини начин на који сам могао да добијем за експеримент здрав, жив људски мозак, био је да дам оглас и тако...

Рајли није могао да поверује у шима.

— Ви сте потпуно луди, ви сте криминалац! — било је све што је успео да узвикне. Посматрајући разрогачених очију како доктор доноси празну теглу са текућином, он грчевито покуша да се измиглоји, али није било могуће спасти се од челичног стиска. Осети како му научник притиска гумену маску на лице и како му сладуњави гас продире у плућа, а затим престаде да било шта осећа...

Необично буђење

Рајли се будио полако, с осећањем тешке главобоље. Отворио је очи и видео да се не налази у Брантовој лабораторији, већ у пространој, чудној соби са сребрним металним намештајем. Тупо је зурно у свој лик у великом огледалу, а затим крикну од ужаса: човек у огледалу није био он, Ник Рајли, већ неко други! Био је то висок, непознат човек енергичних црта лица, у црној униформи необичног кроја. Неком ђавољом чаролијом, Ник се налазио у телу другог човека!

— Умирите се, висости — рече неко иза њега на енглеском.

— Ко сте ви? — упита Рајли и, нагло се окренувши, угледа омаље-

ЧОВЕК СА 2 ЖИВОТА

ЕДМОНД ХАМИЛТОН

БЕЗ ПОСЛА И НОВЦА, НИК
РАЈЛИ ОДАЗВАО СЕ НА ОГЛАС
ЗА ШОФЕРА, А НАШАО СЕ ВЕ-
ЗАН НА ОПЕРАЦИОНОМ СТОЛУ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ног, старијег човека у црној униформи какву је и сам носио.

— Ја сам Гар Алан, ваш главни саветник. Ви сте Јан Стренг, Први врховни лорд Амера у овој, 2269. години.

— У 2269. години? — прошапта збуњено Ник. — Значи ли то да се налазим три стотине година у будућности?

Гар климну главом:

— Да, пре триста година ваш мозак је уклоњен из тела и од тада

је живео у серуму, у природњачком музеју. Данас сам успео да га пренесем у лобању Јана Стренга, чији је мозак уништен, али тело не повређено. Ви сте сада владар свих врховних лордова Амера који су на власти на великом континенту што се некада звао Америка.

Рајли је био запањен. Он, Ник Рајли, кога је луди експеримент доктора Бранта бацио три стотине година унапред, сада је владар!!

— Ова грађевина је ваша пала-

та — рече саветник водећи га ка прозорима — а град који видите је престоница и зове се Н' Јор.

Зграде су личиле на египатске пирамиде са степенастим спратовима и пространим терасама са много цвећа и зеленила. Недалеко од палате приметио је високу кулу око које је летело мноштво авиона.

— Та кула је центар целокупне наше моћи — рече Гар Алан. — Без ње моја раса не би могла да влада Америком. То је Кула Власти из које се преноси енергија до авиона што лете изнад читавог континента. Наша мала нација је пре два века успела да пронађе пренос радио-енергије на велике удаљености и тако су наши авиони могли непрекидно да лете, па смо, користећи то надмоћно оружје, напали Америку и освојили је.

— Освојили сте Америку? — узвикну Рајли.

— Да, мада је приличан део становништва остао да живи у подземним склоништима која су направљена за време Великог рата. Живећи варварским животом под земљом, они и данас одбијају да се покоре нашој власти, али су безопасни.

Ник Рајли је осећао како у њему расте снажна жеља да се бори против надмених врховних лордова, да помогне својим потомцима да извојују слободу. А сам је био шеф омражених врховних лордова!!

— Зашто је уопште мој мозак стављен у тело Јана Стренга?

— Данас је Нирла, робинја из Подземља, убила Стренга простреливши му главу. То значи да би Амер остао без одлучног владара и тиме би запретила опасност од расцепа међу лордовима, а то не смемо дозволити. Ако ме будете слушали, нико неће знати да у ствари нисте Јан Стренг.

Ник је знао да нема избора: за сада мора да игра улогу Првог врховног лорда Амера, правећи се да слуша Гара Алана, како би остварио свој циљ — збацивања тираније врховних лордова.

Девојка Нирла

— Где се девојка сада налази? — упита Рајли.

— У једној од хелија испод палате — одговори Гар Алан. — Ујутру ће бити погубљена.

Са тим речима саветник се повуче. Ник одлучи да оде и види Нирлу. Она ће најбоље моћи да му каже како да оствари циљ.

Ник Рајли, то јест Јан Стренг, нареди стражару испред врата да га одведе до хелије затворенице. Било му је веома тешко да објасни сумњивој Нирли о чему се заправо ради. Да би је убедио, он јој показа свеже ожиљке од операције.

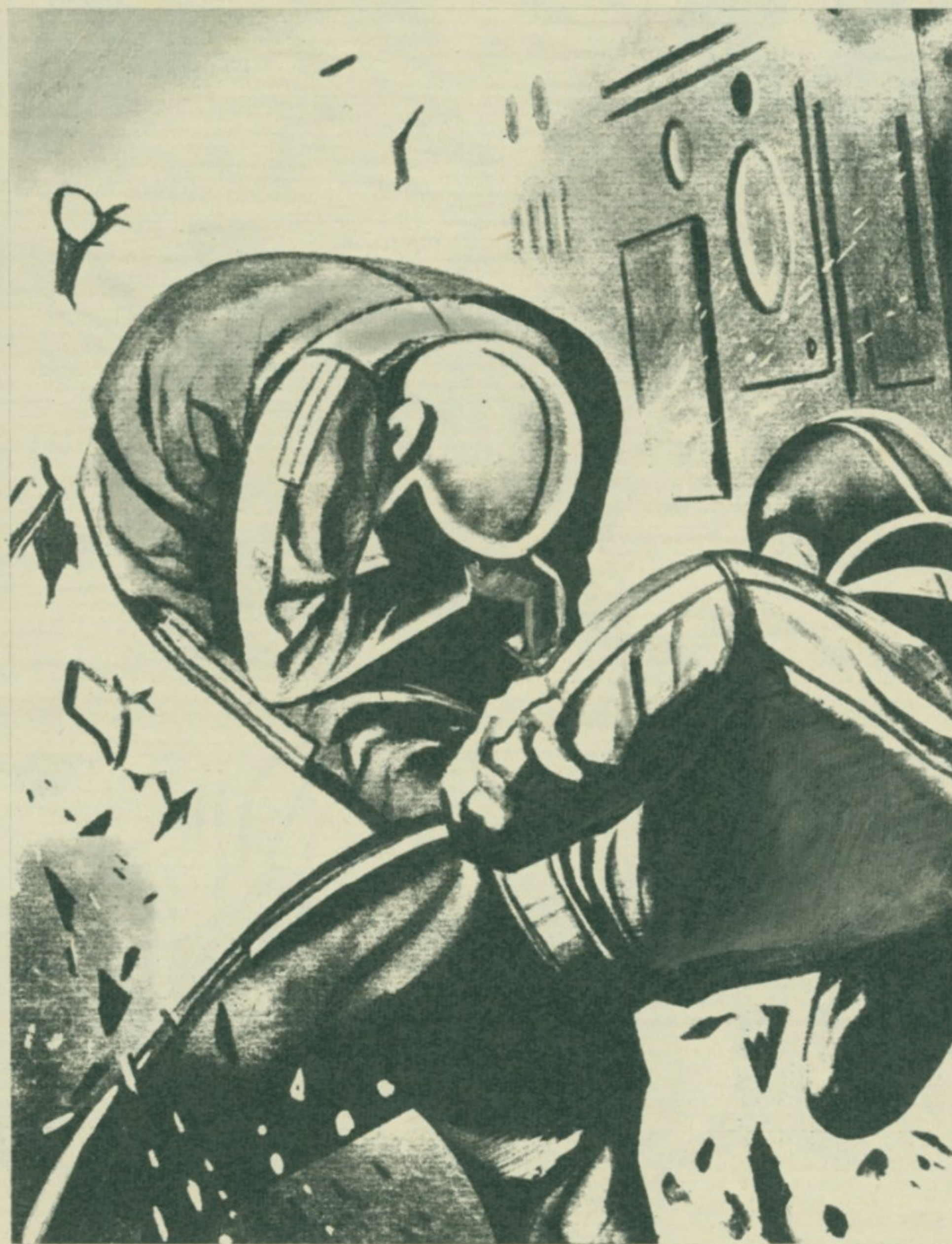
— Значи, истина је! — узвикну она. — Ти припадеш слободној раси наших предака, ти ниси Јан Стренг!

— Не, нисам — узврати Ник. — Ове ноћи намеравам да срушим владарину врховних лордова над твојим и мојим народом.

Са врата хелије допре до њих хладан, тријумфалан глас:

— Дакле, ти си варалица, баш као што сам се прибојавао — рече Алан Гар држећи у руци електрични пиштољ. — Добро сам урадио што сам посумњао да ћеш покушати да изиграваш хероја и спасиоца робова.

Ник изненада скочи на саветника док је овај још говорио. Не очекујући безумни напад, Гар опали, али прекасно. Плавичаста експлозија промаши Ника и он обори саветника и оте му оружје. Пре него што је Гар успео да отвори уста, Ник му притисну пиштољ у ребра и процеди:

НЕ ОЧЕКУЈУЋИ БЕЗУМАН НАПАД ГАР ОПАЛИ, АЛИ — ПРЕКАСНО. ПЛАВИЧАСТА ЕКСПЛОЗИЈА ПРОМАШИ НИКА, ОН ОБОРИ САВЕТНИКА И ОТЕ МУ ОРУЖЈЕ.

— Само писни и готов си! Нирла, јави осталима да је куцнуо час освете! Нека твоји изађу из Подземља и тачно у поноћ нападну Кулу Власти. У међувремену, ја ћу продрети у Кулу и зауставити радио-пренос енергије, тако да ће авиони бити немоћни и мораће да слете.

— Али како да дођем до својих? — упита Нирла.

— Гаровим авионом. Он ће те од вести или ће умрети. Седећеш стално поред њега с упереним пиштољем.

Десет минута касније они стигоше до писте која се налазила недалеко од палате и Гар и Нирла се попеше у авион. Електрични мотори забрујаше, авион узлете и ускоро несташе са видака.

Кула Властии

Ник се брзо врати у палату и претражи неколико соба док није нашао електрични пиштољ који стави за појас. Петнаестак минута касније нашао се пред осветљеним улазом Куле Власти испред које се налазила читава чета војника на стражи.

— Назад! — опомену га дежурни официр. — Зар не знате да нико не сме да се приближи Кули Власти?

— Зар чак ни Јан Стренг? — упита Рајли. — Отворите врата!

— Први врховни лорд! — узвикну официр и дубоко се поклони. — Извините, висости, нисам вас препознао.

Официр притисну тајно дугме у зиду и тешка, блиндирана врата се отворише и опет затворише за Ником.

— Сместа искључите сав радио-пренос енергије — нареди Рајли главном техничару Куле.

— Али висости, то не смем да урадим! — узвикну техничар. — То би значило да све патроле морају да слете на земљу! Никада раније није била дата таква наредба!

— Ја је сада издајем! — викну Ник. — Ја сам Први врховни лорд Амера, зар не? Наредујем вам да сместа послушате!

— У реду, висости. — одговори главни техничар понизно. — Отићи ћу у командну дворану и искључити енергију.

— Поћи ћу са вама — одсече Рајли.

Крвава бишка

Оклевајући, главни техничар поче да искључује велике прекидаче на командној табли. Тек што је завршио, споља се зачу галама. Стражару из палате било је сумњиво необично понашање Првог врховног лорда и он је узбунио остале врховне лордове који су покушавали да продру у Кулу Власти. Иако је спустио велике резе с унутрашње стране челичних врата, Ник је знао да ће она пре или касније попустити.

Срећом, поноћ је већ увелико избијала и испред Куле Власти разлеже се крик:

— Људи из Подземља нападају Н'Јор!!!

Ник је са стрепњом очекивао исход борбе, не усуђујући се да напусти командну дворану из бојазни да би неко могао да укључи енергију, као што је то малочас покушао техничар кога је зато морао да убије. Н'Јор је постао попрште крваве битке између тирана и робова Подземља. Без заштите авиона, лордови су изгубили битку и панично бегали улицама. Ник зачу Нирлин глас пред вратима и отвори их.

— Успели смо, победили смо! — Викну Нирла угрчавши у Кулу и загрливши Ника.

ТУНГА И ШРНИИ ЖДРЕБАЦ

ТУНГА, БИКЕШ ЗАТВОРЕН СВЕ ДОК САВЕТ СТАРАЦА НЕ АОНЕСЕ ОДЛУКУ!

НАШИ ЗАКОНИ СУ СТРОГИ... АМ' ЈА ЋУ СЕ ЗАУЗЕТИ ЗА ТЕБЕ!

МЛАДИ ПОГЛАВИЦА СЕ УДАЛОИ НЕ РЕКАВШИ ВИШЕ НИ РЕЧИ... СТРАЖАР ЈЕ ОСТАО ДА ЧУВА ТУНГУ...

ЗАШТО САМ ДОПУСТИО ДА МЕ ВОДЕ БЕЗАНОГ КАО МАГАРЦА...

И ШТА ЊЕКАМ ХОЋЕ... ОХ! ПА ОНО ЈЕ ОХАМА, КРАМОВА СЕСТРА!

НЕШТО ГОВОРИ БРАТУ... ОН ЈЕ ГУРА ОД СЕБЕ... МОЖДА МЕ ЈЕ ВИДЕЛА ПА...

КАКО ДА СЕ ИЗВУКЕМ ОДАВАДЕ? НОУН И ТИГАР СИГУРНО ЋЕ ПОЋИ ДА МЕ ТРАЖЕ... И ОНИ СУ У ОПАСНОСТИ!

АЛИ, ИСПРПЉЕН ЗБОГ РАНЕ И УМОРАН, ТУНГА ЈЕ ЗАСПАО...

АЛИ... НЕМА ЊЕГОВОГ ТЕЛА! ХМ... НЕКА СТАЗА... МОЖДА ЋЕ МЕ ОНА ОДВЕСТИ ДО ТУНГЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ... ТУНГА ЈЕ ПРОШАО ОБУДА... ЕВО ЊЕГОВЕ БАТИНЕ... БОРИО СЕ С НЕКИМ!

КАКВА НЕСРЕЋА... БОЖИМ СЕ ДА ГА НИСУ УБИЛИ...

ПОДСЕТНИК

Платнене апликације — симпатични украси за дечју одећу. **Цене од 0,60 до 2 динара.** Продаје Робна кућа предузећа „Београд“ на Терезијама, I спрат, одељење прибора за шивење

ЗА ПОКЛОН

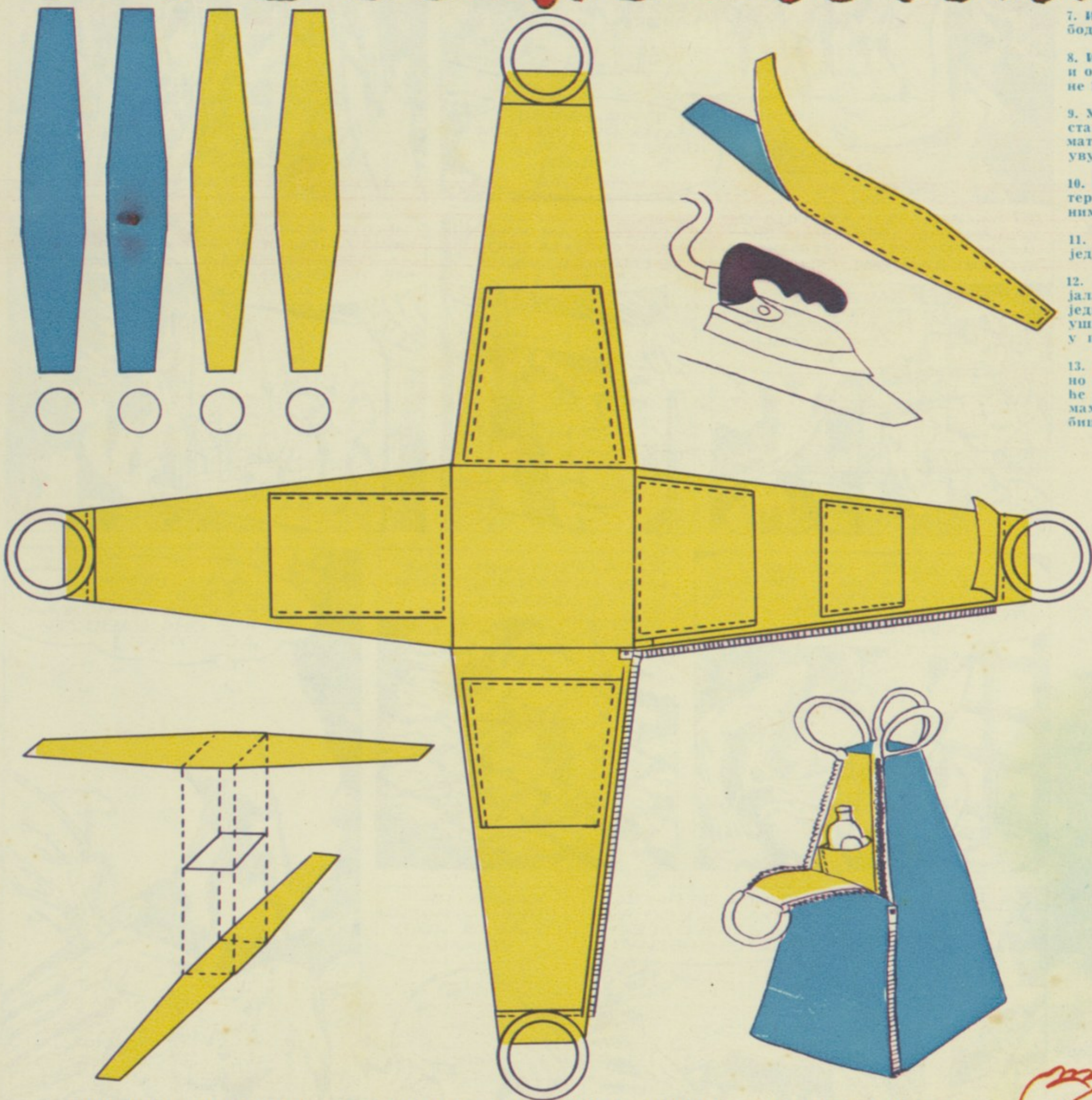
ПЛОЧА ЗА ВАС

«ПЕГАВА ШАРГАРЕПА»

Рита Павоне, љубимица дече широм света „шаргарепа“ како је они зову, ускоро ће постати мама. Међутим, ипак је за своје многобројне симпатизере стигла да сними још једну плочу. Пре много година песма „Марамао“ била је веома популарна. „Мама Павоне“ како је већ сада многи зову, пева ову популарну композицију у нешто измењеном облику. На другој страни плоче налази се мелодија „Чити, чити, бенг, бенг“ коју риђокоса певачица пева у свом стилу, темпераментно и пуним гласом. Издавач је „Југотон“, а цена је 8,5 н. д.

ТОРБИЦА ЗА ПЛАЗЖУ

НАПРАВИ САМ

7. Ивице проширите крупним украсним бодом, тамноплавим дуплим концем.

8. Искројте од чвршћег картона (може и од кутије за ципеле) квадрат величине 19×19 см.

9. Укрстите оба дела торбице (жута постава с унутрашње стране а тамноплава материја са спољашње) и између њих увуците картон — дно торбице.

10. Проширите добро картон с обема материјама са све четири стране крупним бодом.

11. Ушијте за сваку ивицу торбице по један патент-затварач.

12. Да би дршка (алкице), чвршће стајала исеците пантљику (кепер) на осам једнаких делова и по два таква дела ушијте на горњу ивицу торбице, затим у пантљике увуците алкице-ручке.

13. Ако будете стрљиви и радите тачно по нашем упутству, сигурни смо да ће вас другарице на плажи, а и њихове маме, питати одакле вам тако лепа торбица.

ДАНАС ВАМ ПРЕДЛАЖЕМО ДА НАПРАВИТЕ ПРАКТИЧНУ ТОРБИЦУ ЗА ПЛАЗЖУ, КОЈУ МОЖЕТЕ КОРИСТИТИ И ЗА СИТНИЈЕ КУПОВИНЕ ПО ГРАДУ. ОД МАТЕРИЈАЛА ПОТРЕБНО ВАМ ЈЕ СЛЕДЕЋЕ: 2 м ПЛАТНА ТАМНОПЛАВЕ БОЈЕ (ШИРИНЕ 90 см); 2 м ПЛАСТИЧНЕ МАТЕРИЈЕ ЈАРКОЖУТЕ БОЈЕ (ИСТЕ ШИРИНЕ); 4 ПАТЕНТ-ЗАТВАРАЧА ДУЖИНЕ 42 см; 4 АЛКИЦЕ ОД ДРВЕТА ИЛИ МЕТАЛА; КОМАД ЧВРШЋЕГ КАРТОНА; ЈЕДАН МЕТАР КЕПЕР-ПАНТЉИКЕ И ВЕЛИКА ИГЛА

1. Ако нисте много вешти у кројењу, вежбајте прво на папиру све док не будете сигурни да ћете умети да искројите и платно.

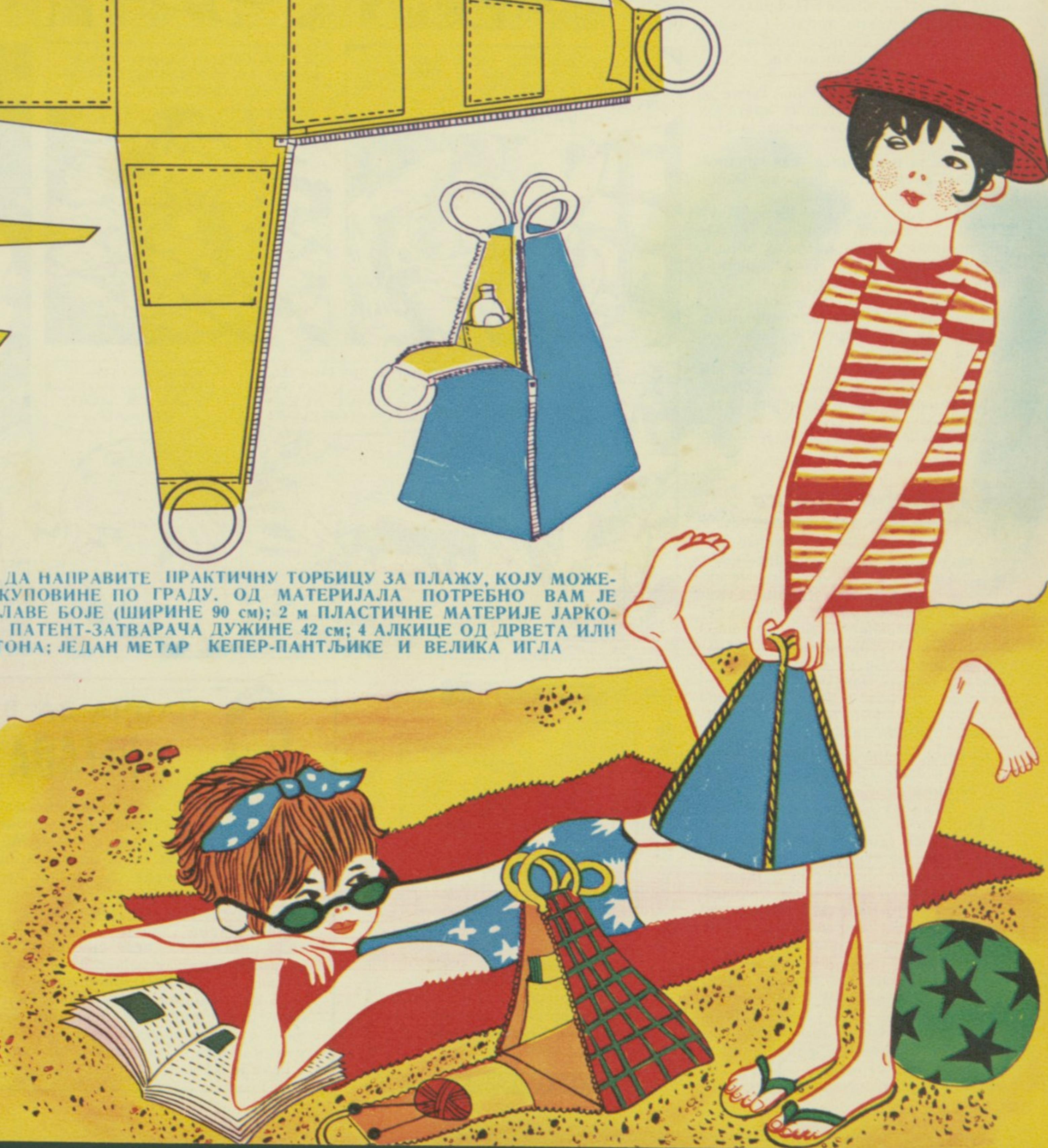
2. Приликом кројења оставите и по дужини и по ширини 1 сантиметар више за поруб.

3. Искројте по шинту два пута тамноплаву материју и два пута жуту (жути ће бити постава).

4. На поставу пришијте неколико цепова у које можете сместити: кључеве, новчаник, крем за сунчање итд.)

5. Ставите поставу на лице торбице (жуту пластичну материју на тамноплаву (цепови се сада налазе с унутрашње стране).

6. Проширите ове делове руком; ако имате машину за шивење утолико боље. Оставите један мали део слободан да бисте могли оба дела да окренете на лице, а затим ивице поравнајте млаком глом.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из земље. Идем у VI разред и скупљам марке. Славко Дрвншевић, А. Шантића 51, Нови Сад.

Желела бих да се дописујем са девојчицама из Југославије својим вршњакињама. Завршила сам IV разред основне школе и имам 11 година. Станислава Јовин, Маршала Тита 130, Бачка Паланка.

Ученик сам III разреда, навијам за „Првену звезду“. Волим да се играм и да читам. Желео бих да се дописујем са вршњацима из читаве Југославије. Данило Јанић, Гарсија Лорке 2, Београд.

Имам 11 година и идем у V разред основне школе „Љуба Нешњи“ у Зајечару. Највећа жеља ми је да стекнем друга или другарицу из Словеније или које друге републике. Бојана Љубиновић, Дунавска 1, Зајечар.

Желим да се дописујем са свим друговима и другарицама из наше земље који сада завршавају VI годину клавира и који иду у музичку школу. Имам 13 година. Јованка Бањац, Студентски трг 6/VI, Београд.

Желим да се дописујем са омладином из Југославије, на румунском, српском, руском и француском језику. Мој хоби је скупљање разгледница, фотографија певача и глумца. Rotaru Constantin, Poste-restante Resita 1, Romania.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Имам 11 година и завршила сам IV разред. Мој хоби је скупљање разгледница и пресованог цвећа. Снежана Здравковић, Момчила Ранковића 5, Неготин.

Имам 11 година и идем у V разред. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и Совјетског Савеза. Хоби ми је скупљање салвета и маркица „Кандит“. Волим забавну и бит музику. Навијам за „Партизан“. Драгана Стојковић, Карађорђева 40/3, Вишевац.

Имам 16 година. Желео бих да се дописујем са вршњакињама. Скупљам значке и разгледнице. Навијам за „Првену звезду“. Одговарам на писма са достављеном фотографијом. Антал Миклош, Георги Димитрова 18, Нови Сад.

Ученица сам I разреда гимназије. Имам 15 година. Мој хоби је поезија и озбиљна музика. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше домовине. Славица Ковачевић, Раде Поповић 8, Ђилане.

Ученица сам I разреда гимназије. Имам 15 година. Желела бих да се дописујем са читаоцима „Забавника“. Волим: кошарку и музику. Посебно желим да се дописујем са друговима. Добрила Максимовић, Раде Поповић 6, Ђилане.

* укршћене речи *

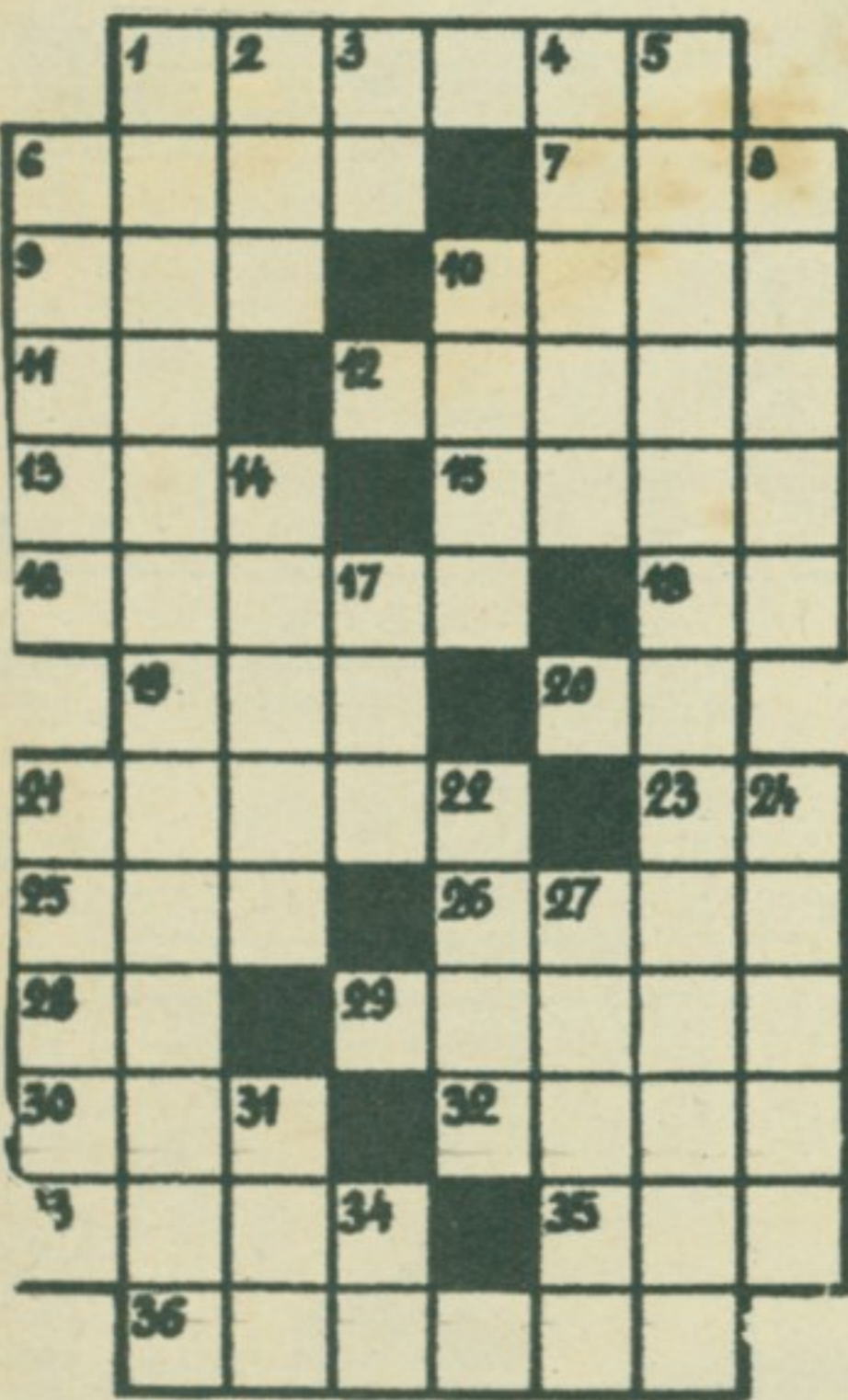
ВОДОРАВНО: 1) соли борне киселине, 6) део купатила, 7) река у Западној Немачкој, 9) лонац (лат.), 10) планински венац у Европи, 11)

два иста слова, 12) градска четврт, 13) део лица, 15) коцка (лат.), 16) релација, 18) хемијски знак за калај, 19) немачки књижевник („Чаробни брег“), 20) Лудолфов број, 21) машина за копање и уклањање земље, 23) два слова, 25) врста инсекта, 26) подручје, област, 28) скраћеница за спортски клуб, 29) трећи падеж, 30) изнад, 32) спој, 33) главни град Јордана, 35) текстилна биљка, 36) научник који проучава телесни склоп и састав.

УСПРАВНО: 1) опера Ђузепе Вердија, 2) песма узвишеног садржаја, 3) хемијски знак за радијум, 4) гласоноша (турц.), 5) уметнички правац, 6) земљиште, 8) мали, незнатан, 10) предатна француска новинска агенција, 14) сила, 17) лична заменица, 21) десна притока Саве, 22) десна притока Дрине, 24) поткровље, 27) трагедија Вилијама Шекспира, 31) део седмице. 34) предлог.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) трем, 5) мост, 9) варијанта, 10) опак, 11) неон, 12) ри, 13) Иго, 15) НК, 16) ара, 18) Ана, е, ц, 20) Пол, 22) вир, 24) босиљак, 26) бал, 27) Лир, п, у, 29) обе, 31) Ика, 33) ке, 35) рог, 37) од, 38) уста, 40) Осло, 42) Љермонтов, 43) анис, 44) гора.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

ХВАЛА ТИ, ЗАБАВНИЧЕ!

Ја сам Љиљана Вуловић из Битоља, добитница Ваше награде — шиваће машине — Багат. Завршила сам четврти разред Осн. школе „Гоце Делчев“ и до сада сам увек била одличан ђак. Имам сестру близнакињу која је исто одличан ђак и обе смо се много обрадовале вашем поклону.

Поклон ми је драг, радујем му се као и свако дете, а можда још много дражи зато што долази од мог омиљеног листа. Сестра и ја читамо Забавник откако смо научиле слова. Прошле године тата нас је претплатио као новогодишњи поклон. Забавник је диван лист и желим да увек остане такав, нама најдражи. Драги чике Уреднице, поздравите много све тете и чике који раде у Забавнику.

Љиљана и Биљана Вуловић, из Битоља

КИКА У АНИНОЈ ХАЉИНИ

Драги уреднице, Стална сам читатељка Забавника, па бих желела да вам кажем нешто о цртежу Милице Стојановић из Кладова, из рубрике „Обуците Кику“. Она је добила награду на том конкурс. У Забавнику број 897. на претпоследњој страни рубрика „Ана се спрема за маскенбал“, Ана је и-

мала хаљину за позориште исту такву какву је Милица нацртала. Само је променила боју док је модел потпуно исти. Дакле, Милица је претцртала хаљину.

Ваша читатељка Дина Хромин из Београда

Драга Дина, ти си у праву. Проверили смо и модели су заиста истоветни само се разликују у бојама. Сад позивамо и Милицу Стојановић из Кладова да нам се јави и објасни зашто је на конкурс послала баш ту хаљину. Зашто није сама обукла Кикку Бибић како је знала и умела, па макар и не била награђена. Јер, важно је такмичити се, а не победити. Поготову не „туђим перјем“.

КАКО СЕ ПОСТАЈЕ ФУДБАЛЕР

Драги Забавнице, Како видим да сваком другу и другарици решавате све проблеме, замолио бих вас да ми одговорите на једно питање што би обрадовало све љубитеље фудбала. Како се постаје фудбалер и где треба да се

пријави за тај спорт? Навијам за Партизан и клуб нашег града за ФАП.

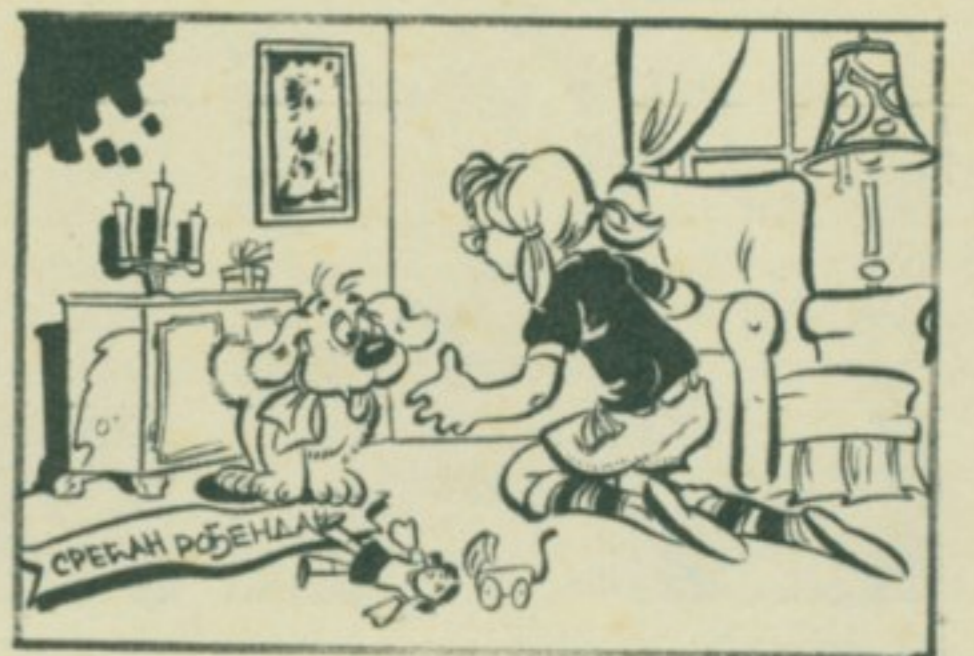
Ферид Цановић Прибој на Лиму

Фудбалер се постаје отприлике овако: почне се на пољанчету или испред куће, па у тиму школе, па у подмлатку. Ако будеш упоран, стићи ћеш и даље. Срећно!

КАКО ДА КУПИМ ПУДЛИЦУ?

Драги Забавнице, Молим те да ми одговориш где могу да купим једну малу пудлицу јер ми је мама обећала за рођен дан?

Драган Дебелић, 22. октобра број 1, Земун

Најбоље ће бити да пратиш мале оглеце у „Политици“, а можеш се обратити и Кинолошком савезу СРС, Маршала Бироћева 1, Београд.

ЗБОГ ЗЛАТНЕ ЛЕВИЦЕ

Кошарку сам заволео док сам био мали. Тренирао сам је у основној школи од петог до осмог разреда скоро сваки дан. Када сам чуо да више нема наше „златне левице“, одлучио сам: постаћу велики кошаркаш.

Зато вас молим, друже уреднице, да ми одговорите где се налазе просторије „ОКК БЕОГРАДА“ јер бих желео да се упишем баш у тај клуб због Радивоја Корана!

Младмир Марковић (имам 17 год) Живка Давидовића 112-д, Београд

Обратите се „Омладинском кошаркашском клубу Београд“, Маршала Тита бр. 27, Београд. И, срећно.

WALT
DISNEY

МИКИ

